

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๘/๒๕๔๖ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓
วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๖
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา

ประธานสภาฯ : วันนี้สมาชิกมาประชุม นาย เป็นองค์ประชุมแล้ว
ขอเปิดประชุมต่อไป มีเรื่องที่จะแจ้งให้สภาฯ ทราบ ได้รับหนังสือจากท่านนายกรัฐมนตรีว่า ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้พลโท พิชิต เกียรติศักดิ์พิชิต
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และ
พลโท สวัสดิ์ สวัสดิ์รณรงค์ รัฐมนตรี เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๖

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาฯ : อีกเรื่องหนึ่ง นายสว่าง สนิทพันธุ์ ขอลาออกจากกรรมาธิการว่ามีธุระจำเป็นมาก ไม่สามารถจะมาตรวจรายงานการประชุมได้ และขอเสนอตั้ง
ร.ท. ประจวบ มหาขันธ แทน

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้านในเรื่องลาออกและขอเสนอตั้ง ร.ท.
ประจวบ มหาขันธ ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

ในวาระต่อไป กระทู้ถาม กระทู้ที่ ๑ ของนายสว่าง สนิทพันธุ์ เรื่อง การแจก
รางวัลให้ชาวนา

นายสว่าง สนิทพันธุ์ (สุพรรณบุรี) : กระทั่งนี้ได้อ้างไว้เป็นกระทู้ควน และมี
รางวัลใดลงเลขมาเป็นเวลานานแล้ว เพราฉะนั้นฉันขอถอน

ประธานสภาฯ : อีกเรื่องหนึ่งของนายสว่าง สนิทพันธุ์ เรื่อง คลองส่งน้ำ

ชลประทานชำรุดเสียหาย

นายสว่าง สนิทพันธ์ (สุพรรณบุรี)

ฉันขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

กระทรวงเกษตรการดังต่อไปนี้

๑. ควบคุมคลองระบายส่งน้ำสายต่าง ๆ ของชลประทานในจังหวัด สุพรรณบุรี ใ้ถูกกระแสน้ำปี ๒๔๔๕ พัดพังชำรุดเสียหายโดยทั่ว ๆ ไปทุกสาย อาจใช้ในการบังคับส่งน้ำให้เป็นประโยชน์แก่การกสิกรรมของกสิกร ในปี ๒๔๔๖ โดยลไม่สมบูรณ์

๒. ที่สำหรับระบายน้ำเพื่อใช้ประโยชน์ในการกสิกรรม ซึ่งเจ้าหน้าที่ชลประทานไ้ฝังไว้แล้วแต่ตั้งเค็มขึ้น บัดนี้ปรากฏว่าบางแห่งทอเล็ก ไม่ไ้ขนากระบายน้ำไ้ไม่พอตลอดถึงคนชาว และบางแห่งก็ฝังไว้ระยะห่างเกินไปไม่พอกับความต้องการของชาวนา ทั้งนี้เพื่อมิไ้เกิดการเสียหายแก่กสิกร จึงขอถามว่า รัฐบาลจะรับจัดการแก้ไขซ่อมแซมถึงบกพร่องดังกล่าวแล้วโดยความจะไ้หรือไม่ เพราะเหตุไ้

นายอุทัย แสงมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรการ

กระทรวง

เกษตรการขอตอบว่า

๑. คันคลองส่งน้ำในเขตโครงการชลประทานจังหวัดสุพรรณบุรีเท่าที่เสียหายไปเนื่องจากอุทกภัยปี ๒๔๔๕ นั้น กรมชลประทานไ้จัดการซ่อม และไ้ข้บังคับส่งน้ำไ้โดยสมบูรณ์แล้ว

๒. ขอเท็จจริงไม่ปรากฏตามที่ผู้ตั้งกระทู้ถาม อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี การที่ไม่มีน้ำพอลอเลี้ยงคนชาวในบางแห่งนั้น ส่วนมากมักจะเนื่องมาแต่ราษฎรไม่ไ้ข้ น้ำที่ไ้รับจากทอส่งน้ำไ้เป็นประโยชน์ไ้มากที่สุดที่จะมากไ้ มักจะปล่อยให้ไหลมาเขาทุ่งเสียไปเปล่า หากจะช้คู้รับน้ำจากทอไปสู้จุดที่ตองการ แล้วทำคันนากั้นไว้มิไ้รั่วไหลไปสู้ลำรางต่าง ๆ โดยไร้ประโยชน์แล้ว ก็จะมีจำนวนน้ำเพียงพอ

นายสว่าง สนิทพันธ์ (สุพรรณบุรี) ฉันขอตั้งกระทู้ถามว่า บัดนี้ขอเท็จจริงปรากฏว่าในเรื่องคลองส่งน้ำชลประทานนั้น คันคลองยังมีชำรุดอยู่มากแห่ง เพราะฉะนั้นทางกระทรวงเกษตรการจะจัดให้เจ้าหน้าที่สำรวจเพื่อไม่ไห้การเสียหายในปี ๒๔๔๖ จะไ้หรือไม่

นายอภัย แสงมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรธิการ : ขอเท็จจริง
ไม่ปรากฏอย่างที่ท่านว่า ไม่มีการเสียหายแล้วควงซ้ำ ถ้าหากว่า ยังปรากฏอย่างนั้น
จริง ก็พร้อมที่จะซ่อมแซมให้เรียบร้อย

นายสว่าง สนิทพันธุ์ (สุพรรณบุรี) : ฉันขอยืนยันว่ามีอีกหลายแห่ง ที่ปรากฏ
เสียหายเช่นนั้น จึงอยากจะขอความกรุณาว่า ทางกระทรวงเกษตรธิการจะสั่งให้เจ้า
หน้าที่ตรวจจะไต่หรือไม่ หรือว่าถ้าไม่สามารถจะตรวจได้ ถ้าระยะไหนเสียหายจะให้
ราษฎรร้องมาเป็นราย ๆ หรืออย่างไร

นายอภัย แสงมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรธิการ : ทางเจ้าหน้าที่
ที่ไม่ได้ร้องเรียนมา แต่ว่าถ้ามีความเสียหายจริงอย่างที่ท่านว่า ท่านผู้แทนก็บอกไป
ได้และก็พร้อมที่จะทำการซ่อมแซมให้ได้

นายสว่าง สนิทพันธุ์ (สุพรรณบุรี) : ในข้อ ๒ : ฉันอยากจะขอซักต่อไปว่า
ความจริงเมื่อขอเท็จจริงปรากฏว่าทอระบายน้ำนั้นยังไม่พอเช่นเดียวกัน แต่ว่าท่าน
รัฐมนตรีได้ตอบเมื่อกี้ว่าเป็นการเพียงพอแล้ว ในเรื่องทอระบายน้ำนี้ ทางกระทรวง
เกษตรธิการจะสั่งให้เจ้าหน้าที่สำรวจอีกครั้งหนึ่งจะไต่หรือไม่ว่า ราษฎรทอระบายน้ำ
ได้รับน้ำพอจะไต่หรือเรียนมาดังที่ฉันไต่ถามเมื่อกี้หรือ

ประธานสภา : ท่านรัฐมนตรีตอบแล้วว่า ถ้าปรากฏเสียหายจริง ท่านร้อง
มากก็ได้ พอใจหรือยัง

กระทู้ต่อไปของนายปริกษ แก้วปลั่ง เรื่อง คนไทยถูกกักตัวที่อินโดจีน

นายปริกษ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ฉันขอตั้งกระทู้ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การต่างประเทศดังต่อไปนี้

๑. ขอเรียนถามว่าคนไทยที่ขอหนังสือเดินทางเข้าไปอินโดจีนก่อนเกิดกรณีพิพาท
คราวที่แล้วมา เมื่อเหตุพิพาทเกิดขึ้นเจ้าหน้าที่ทางอินโดจีนกักตัวไว้ และจนบัดนี้ยังไม่
ยอมให้กลับประเทศไทยมีทั้งสิ้นเท่าไร ? คนจังหวัดใดบ้าง ?

๒. คนไทยที่ยังกักในประเทศไทยไม่ได้นั้น รัฐบาลจะจัดการให้กลับมาจากอินโดจีนหรือไม่ ?
นายคิเรก ชัยนาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ : กระทรวงการ

ประธานสภา ฯ วัตถุประสงค์ของนายโสภณ สุภธีระ เรื่อง จัดสหกรณ์
นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) : ฉะนั้นขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตรราษีการดังต่อไปนี้

คำถามที่ทางการได้กรุณาเปิดสหกรณ์ประเภทหาทุนขึ้นในท้องที่อำเภอท่าแพอง และ
อำเภอเมืองขอนแก่นนั้น ปรากฏว่าได้อำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎรสมความมุ่งหมายทุก
ประการ และเป็นที่ยินยอมของราษฎรยกย่องยิ่ง แม้ประกาศให้ยื่นความจำนงขอเพียง ๓-
๕ วัน ก็ปรากฏว่า จำนวนสมาคมที่ขอตั้งมีจำนวนมากมายเกินจำนวนเงินทุนที่จะให้ดู ฉะ
นั้นขอเรียนถามว่า

๑. จะกรุณาเพิ่มทุนที่จะให้ดูมากขึ้นกว่าเดิมเพื่อราษฎรจะได้มีโอกาสกู้ได้โดยทั่วถึง
ได้หรือไม่

๒. ในปี ๒๔๘๖ จะกรุณาเปิดสหกรณ์ขึ้นในท้องที่อำเภอภูเวียงตามความประสงค์
และรับรองของราษฎรในอำเภอนี้ได้หรือไม่

นายอภัย แสงมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรราษีการ : กระทรวง
เกษตรราษีการขอตอบว่า

๑. การที่ราษฎรไม่ได้อยู่เงินสหกรณ์ทั่วถึงกันทุกรายนั้น เพราะราษฎรเหล่านั้น มี
ลักษณะไม่ถูกต้องครบถ้วนตามหลักเกณฑ์การรับเข้าเป็นสมาชิกสหกรณ์ ไม่ใช่เพราะเงิน
ทุนไม่พอตามที่ผู้ตั้งกระทู้ถามเข้าใจ

๒. การคมนาคมระหว่างอำเภอนี้กับจังหวัด และในระหว่างตำบลของอำเภอนี้
ไม่สะดวกทุกฤดูกาล เป็นอุปสรรคในการขยายการสหกรณ์ให้กว้างขวางออกไป ถ้าจะ
จัดตั้งสหกรณ์ในอำเภอนี้ ก็จะสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการควบคุมมากเกินไป อาจทำให้
สหกรณ์ของชาคทุนถึงกับเลิกสมได้ ฉะนั้นทางการเห็นว่า ยังไม่สมควรจะจัดสหกรณ์ใน
อำเภอนี้ในปี ๒๔๘๖

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) : เท่าที่สังเกตปรากฏว่า การจัดตั้งสหกรณ์นั้น
ทางเจ้าหน้าที่มักจะถือเอาความสะดวกเป็นเกณฑ์ หากคำนึงถึงความจำเป็นและความ
ประสงค์ของราษฎรไม่ เพราะฉะนั้นในข้อนี้หากจะเรียนถามว่ารัฐบาลจะปรับปรุงเพื่อ

ให้พิจารณาถึงความจำเป็นของราษฎร เป็นใหญ่จะได้หรือไม่

นายอุทัย แสงมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรธิการ : ได้ตอบแล้วว่า การคมนาคมในจังหวัดนี้ลำบากจริง ๆ เพราะเหตุว่ามีระยะทางถึง ๗๐ กิโลเมตร ๔๑ กิโลเมตร จะต้องเดินทางเกวียน แล้วใช้ป่าชุกชุมมาก อีกประการหนึ่ง ยังไม่ได้สำรวจภาวะความเป็นอยู่ของราษฎรในอำเภอนี้ และยังไม่ได้รับการร้องเรียนมาจากราษฎร ในอำเภอนี้เหมือนกัน

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบในข้อหนึ่ง บอกว่า ความจริงเงินทุนที่จะให้จะมีจำนวนมากมายแก่ราษฎร สำหรับข้อนี้ ฉันเองก็ยังสงสัย ความจริงปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ใดแสดงความสนใจแก่ฉันว่า เราได้เงินทุนปี ๒๔๔๕ ประมาณห้าหมื่น ฉะนั้นเมื่อราษฎรขอกู้ เงินห้าหมื่นก็หมด เพราะฉะนั้น ฉันสงสัยว่า รัฐบาลได้ขอเท็จจริงที่ไหนดมาตอบว่า เงินทุนเกินราษฎรที่ต้องการ

นายอุทัย แสงมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรธิการ : ไม่ตรงกัน ไม่ใช้ ๕๐,๐๐๐ บาท มีแสนเจ็ดหมื่นกว่า

ประธานสภา ฯ : กระจุกต่อไปของ ร.ท.อุท นิตยสุทธิ เรื่อง ปรับปรุงโรงเรียนราษฎร

ร.ท.อุท นิตยสุทธิ (นครราชสีมา) : ฉันขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้ขอความต่อไปนี้

รัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้ว่าจะปรับปรุงโรงเรียนราษฎรให้ทวียิ่งขึ้น ทั้งปริมาณ และคุณภาพนั้น นับว่านโยบายนี้เป็นเจตนาดีที่จะให้ประชาชนพลเมือง ที่อยู่ทางไกลโรงเรียนรัฐบาลเขตตามอำเภอ ไม่สามารถจะไปเล่าเรียนตามจังหวัดได้ใหม่โอกาสศึกษาตามโรงเรียนราษฎรที่ตั้งขึ้นได้ ขอทราบว่

๑. รัฐบาลได้วางนโยบายปรับปรุงโรงเรียนราษฎรให้ทวีขึ้นทั้งปริมาณ และคุณภาพในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคไว้อย่างไร

๒. โรงเรียนราษฎรชั้นมัธยมตั้งแต่ชั้นมัธยมปีที่ ๑ ตามอำเภอต่าง ๆ รัฐบาลได้ปรับปรุงใหม่ปริมาณมากขึ้นในจังหวัดนครราชสีมาที่อำเภอ ๆ ละกี่แห่ง ส่วนอำเภอ

ที่ยังเหลืออยู่นั้นรัฐบาลจะปรับปรุงใหม่เพิ่มขึ้นได้เมื่อใด

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : กระทรวงศึกษาธิการขอตอบว่า

๑. โดยทั่วไปกระทรวงศึกษาธิการ มุ่งส่งเสริมโรงเรียนราษฎร์ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค สำหรับปริมาณโรงเรียนราษฎร์ในส่วนกลางนั้น จัดว่าพอเพียงแก่ความต้องการแล้ว ยิ่งแต่จะเร่งปรับปรุงในทางคุณภาพให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

๒. การปรับปรุงให้โรงเรียนราษฎร์ที่มีปริมาณมากขึ้นนั้นไม่อาจทำได้โดยทางราชการฝ่ายเดียว ต้องสังเกตกำลังความสามารถของเอกชนในท้องถิ่นนั้น ๆ อีกด้วย ขอเท็จจริงในขณะนี้ปรากฏว่า โรงเรียนราษฎร์ที่มีตั้งแต่ชั้นมัธยมปีที่ ๑ ขึ้นไป ในจังหวัดนครราชสีมา มีอยู่ ๑๑ โรงเรียน ใน ๗ อำเภอ และหากจะมีเอกชนหรือองค์การใด ๆ สามารถจัดตั้งโรงเรียนราษฎร์ที่เป็นปึกแผ่น และมีคุณภาพอันเหมาะสมแล้ว กระทรวงศึกษาธิการยินดีที่จะสนับสนุนเสมอ

ประธานสภา ฯ : กระทู้ต่อไปของ พล.ต. พิน อมรวิสัยสรเดช เรื่อง ทราบของงานการที่ส่งไป

พล.ต. พิน อมรวิสัยสรเดช (ลำปาง) : ฉันทขอตั้งกระทู้ถาม าพณา นายกรัฐมนตรีดังต่อไปนี้

ตามที่ราชการบริหารส่วนกลางได้สั่งและแนะนำกิจการไปยังส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นอย่างมากหลายไปแล้วนั้น ฉันทใครทราบบว่า ทางราชการบริหารส่วนกลาง มีทางอย่างไรว่า ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นได้ปฏิบัติตามไปเป็นผลสำเร็จสมความมุ่งหมาย หรือว่ามีข้อขัดข้องประการใด และจะทราบได้ในทางใด ดังเช่นซึ่งในแนะนำราชการไปยังทุกตำบลตะโหนดเป็นต้น

พล.ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม : ขอตอบกระทู้ว่า ราชการที่ส่วนกลางสั่งไปยังส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น อาจทราบผลหรือผลของใด ๓ ทาง คือ

๑. หน่วยราชการที่ได้รับคำสั่งไปปฏิบัติรายงานมา

๒. ขาดลงตรวจการภาครายงานมา

๓. ส่วนกลางสงขาราชการผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่ไปตรวจ และสัคมักรับฟังแล้ว รายงาน ทั้งนี้แล้วแต่ความสำคัญเฉพาะเรื่อง เช่น เรื่องการส่งเสริมปลูกคนตาบอดคะ โหนต์ กระทรวงมหาดไทยวางระเบียบให้รายงานผลตามแบบของกระทรวงมหาดไทย เป็นงวค ๆ เป็นต้น

ประธานสภา ฯ กระทบต่อไปของนายปรีกษ์ แก้วปลั่ง เรื่อง เงินบำรุงทองที่ นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) ฉันทขอตั้งกระทูตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทยดังต่อไปนี้

เงินบำรุงทองที่ตามภูมิภาคปรากฏว่า จ่ายเป็นค่าจ้างทำถนนบาง ชุดสระน้ำบาง แคราษฎร์ในจังหวัดสุรินทร์แทบทุกตำบลถูกเกณฑ์แรงทำถนนและชุคสระโคคมิได้รับเงิน ค่าจ้าง รัฐบาลทราบหรือไม่ เมื่อขอเท็จจริงปรากฏดังกล่าวนี้รัฐบาลจะแก้ไขอย่างไร หรือไม

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กระทรวง มหาดไทยขอตอบว่า

ขอเท็จจริงตามกระทูนี้โคลอบสวนทุกอำเภอในจังหวัดสุรินทร์แล้ว ไม่เป็นความ จริงดังที่ตาม ตามโครงการบำรุงทองที่นั้น เมื่อคณะกรรมการอำเภอทำเป็นกา ร ก็ใช้ เงินบำรุงทองที่จ้างราษฎร และโคจ่ายค่าจ้างให้ทุกราย แต่อย่างไรก็ดี กิจการบาง อย่างตามโครงการนั้น เงินอาจมีไม่พอและการนั้นก็ยังไมเสร็จ จึงโคขอแรงราษฎร ช่วยกันจัดทำ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่ราษฎรในท้องถิ่นนั้น ๆ เอง

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) ฉันทขอชักต่อไปว่า ตามที่รัฐบาลค่อมว่า โค จ่ายเงินให้ราษฎรไปทุกรายแล้วนั้น เพียงคำค่อมของทางราชการเท่านั้น แต่วิธีการที่ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติกัน เวลาเรียกราษฎรมาทำงานก็ให้ลงลายมือไว้ แล้วเงินก็ไม่โคจ่าย แล้วเอาลายมือที่ไปเบิกเงิน แต่เงินนั้นไม่ถึงมือราษฎร ขอเท็จจริงเป็นเช่นนี้ ทาง รัฐบาลจะช่วยเหลือราษฎรให้โครับความยุติธรรมอย่างไรหรือไม่

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ถ้าหากมีเรื่อง

ทุจริตให้ท่านฟ้องมา จะไต่จัดการของศาลต่อไป

ประธานสภาฯ : กระทบต่อไปของ ค.สงวน พยุงพงศ์ เรื่อง การเลิกกิน

หมาก

ค.สงวน พยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ฉันทขอตักฎาตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ดังต่อไปนี้

รัฐบาลนี้มีนโยบายจะให้เลิกกินหมากเลิกเคี้ยวในสิ้นปี และสั่งให้คณะกรรมการจังหวัดแนะนำราษฎรตลอดจนพ่อค้าพลูให้เลิกค้าเลิกปลูกลูกนั้น แต่เหตุไรกระทรวงพาณิชย์จึงอนุญาตให้ผู้นำพลูมามาจากต่างประเทศผ่านศุลกากร ทางจังหวัดพระตะบองเขามาขายในท้องตลาดจนถึงทุกวันนี้

ม.ล.เดช สนิทวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : กระทรวงพาณิชย์ขอตอบว่า กระทรวงพาณิชย์ได้ระงับการอนุญาตสินค้าพลูนำเขามาจากต่างประเทศเป็นเวลานานแล้ว คือตั้งแต่วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๔๘๖

ค.สงวน พยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ความจริงกรณีใดตั้งตามตั้งแต่วันที่ ๒ กรกฎาคม แต่รัฐบาลตอบว่าวันที่ ๒ ไม่ตรงกันเลย ขอให้ตอบข้อนี้ฉะฉาน

ม.ล.เดช สนิทวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : ใดสั่งไปตั้งแต่วันที่ ๒ สั่งให้กรมควบคุมการค้าใบโพอนุญาตต่อไปอีก ตั้งแต่วันที่ ๒ กรกฎาคม

ค.สงวน พยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ฉันทขอซักต่อไปว่า ฉันททราบขอเท็จจริงว่าพลูนำเข้ามาหลายพันเซ่ง ทั้ง ๆ ที่หมดอายุใบอนุญาต ทางกระทรวงพาณิชย์ได้เคยตอบใบอนุญาตให้เขาบ้างหรือไม่

ม.ล.เดช สนิทวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : หมุนนี้อาจจะมีด้วยการเหลื่อมล้ำใบอนุญาต เพราะใบอนุญาตได้ออกไปก่อนวันที่ ๒ กรกฎาคม มีอายุที่จะนำเข้ามาได้ถึง ๓ เดือน กระทรวงพาณิชย์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ถ้าจะไประงับการเสียโดยทันทีก็จะเดือดร้อนแก่พ่อค้า จึงใช้วิธีผ่อนผันเช่นนี้

ค.สงวน พยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : การเหลื่อมล้ำเช่นนี้ เป็นรายแรกหรือว่ามีหลายครั้งแล้ว

ม.ล.เคช สนิทวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : ไม่ใช่หลายครั้ง แต่
ว่าหาก่อนวันที่ ๒ กรกฎาคมก็ยังมีอายุภายใน ๓ เดือนเขาก็นำเข้ามาได้ แต่ถ้าม
กำหนด ๓ เดือนแล้วก็ไม่มี การต่อไปอนุญาตอีก จะนำเข้ามาอีกไม่ได้

ประธานสภา ฯ : กระทู้อไปของนายเฉลา เคาตานนท์ เรื่อง คุ้มครองยาง
นายอุทัย แสงมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ขอเลื่อนไป
คราวหน้า คราวนี้ไม่ได้เตรียมมา

ประธานสภา ฯ : กระทู้อไปของนายสว่าง สนิทพันธ์ เรื่อง เด็กโรงเรียน
ประชานาดไม่มีเก้าอี้ที่นั่ง

นายสว่าง สนิทพันธ์ (สุพรรณบุรี) : ฉันทขอต้งกระทู้อถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการค้งตอไปนี้

ควยปรากฏว่า ส่วนมากตามโรงเรียนประชานาดทั่ว ๆ ไปและโดยเฉพาอย่างยิ่ง
ย้งสำหรับจังหวัดสุพรรณบุรี เด็กนักเรียนตองนั่งพับเพียบเรียนกับพื้นไม่มีเก้าอี้ที่นั่งอันไม่
ตองคว้ยสุขลักษณะ อนามัย และวัฒนธรรม จึงขอถามว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะจัดการ
เปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใดให้ดีกว่าเท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้หรือไม่ เพราะเหตุใด

พด.ท.ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : กระทู้อค้งใจ
จะตอบมานานแล้ว การที่จะให้นักเรียนประชานาดมีโต๊ะ และม้านั่งเรียนทั่วถึงกันนั้น
เป็นความประสงค์ของกระทรวงศึกษาธิการอย่างยิ่ง และได้ดำเนินการ เพื่อให้ได้
เรื่งความมุ่งหมายนี้ตลอดมาตามกำลังเงินในงบประมาณ ยิ่งกว่านั้น จังหวัดเจ้าสังกัด
โรงเรียนประชานาดก็ได้พยายามจัดในเรื่องนี้อยู่ทุกวิถีทางที่จะทำได้ เช่นมีโอกาสที่
จะขอความช่วยเหลือจากท่านผู้ใจบุญในท้องถิ่นเมื่อใด ก็ได้ขอร้องและได้รับบริจาค
เนื่อง ๆ และถ้ามีเงินรายได้ของจังหวัดพอจะใช้จ่ายเป็นคาสรางโต๊ะม้านั่งเหล่านี้
ได้แล้ว จังหวัดก็ได้รับอนุญาตจ่ายเข้ามายังกระทรวงเสมอ และกระทรวงได้สนับสนุน
สนุนอย่างเต็มที่ทุกคราวไป

นายสว่าง สนิทพันธ์ (สุพรรณบุรี) : ในเรื่องเก้าอี้และโต๊ะนักเรียนนี้ หากว่า
ในขณะนี้ทางการยังไม่มีเงินพอ ฉันทขากจะขอความกรุณาถามว่า ทางรัฐบาลจะคิด

แก้ไขไม่ใช่แก้ตัว คือไม่สักหรือไม่จริง จะไข่มไผ่ไปก่อนจะไคหรือไม่

พล.ต.ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ยินดีที่ท่านผู้
แทนคำริเป็นตัวอย่าง และถ้าหากว่าท่านผู้แทนจังหวัดไหนหาเงินในท่วยจะชอบคุณ

นายสว่าง สนิทพันธ์ (สุพรรณบุรี) : ในเรื่องนี้ถ้าหากว่ารัฐบาลคำริ ก็พร้อมที่
จะช่วยเหลือได้ รัฐบาลไปจัดการเสียก่อนแล้วให้ผู้แทนเคินตาม ก็จะทำไปได้ ถ้าทำ
กันจริง ๆ แล้วไม่ไผ่มีทั่วประเทศ ถ้าจะมีการทำกันจริง ก็ควรมีการทำกันทั่ว ๆ ไป
ไม่ใช่เฉพาะจังหวัดของฉันทเท่านั้น

พล.ต.ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ปัญหาข้อนี้ไม่
ใช่เฉพาะจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นปัญหาทั่วไปทุกจังหวัด และก็เป็นที่ดีและต่อไป
ก็จะเสนอให้ไข่มไผ่ทั่วไปทุกจังหวัด และขอขอบคุณท่านผู้แทนท่วย

ประธานสภา ฯ : หมวดการกระทู คอไปเรื่องทีคางมาจากคราวประชุมครั้ง
ที่ ๑ คือร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๔๖ ของนายฟอง
สิทธิธรรม

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๔๖

หลักการ

เพื่อควบคุมการเรียไร

เหตุผล

เนื่องจากการเรียไรโดยเฉพาะอย่างบึง ในเวลาที่บ้านเมืองอยู่ในภาวะคับขันนี้
ไคเป็นไปโดยไม่ชอบธรรม และเป็นภาระหนักแก่ผู้ถูกเรียไรมาก ผู้ทุจริตอาจราชการ
ทหารบงหน้าเพื่อประโยชน์ตน และพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พ.ศ. ๒๔๔๐ ยัง
ไม่รัดกุมพอ จึงสมควรยกเลิกและให้พระราชบัญญัตินี้แทน

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
๑๑

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจะได้ทำการควบคุมการเรียไรให้รัดกุม
ยิ่งขึ้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธ
ศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร
พ.ศ. ๒๔๘๐ และบรรดากฎหมาย กฎและข้อบังคับซึ่งขัดแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"การเรียไร" หมายความว่า รวมตลอดถึงการซื้อขาย แลกเปลี่ยนใช้ หรือรับใช้
ซึ่งมีการแสดงโดยตรงหรือโดยปริยาย ว่ามิใช่เป็นการซื้อขายแลกเปลี่ยนใช้หรือรับใช้
ธรรมดา แต่เพื่อเป็นการรวบรวมทรัพย์สินที่ได้มาทั้งหมดหรือบางส่วนไปใช้ ในกิจการ
อย่างใดอย่างหนึ่งนั้นด้วย

"บุพชรัณต" หมายความว่า บุพชรัณตตามความหมายแห่งกฎหมายว่าด้วยการควบ
คุมบุพชรัณต

"สิ่งพิมพ์" หมายความว่า สิ่งพิมพ์ตามความหมายแห่งกฎหมายว่าด้วยกรพิมพ์
มาตรา ๕ การเรียไรซึ่งกระทำเพื่อหรืออ้างว่า กระทำเพื่อราชการหรือองค์
การใด ๆ ผู้เรียไรต้องได้รับอนุญาตจากหรือได้รับคำสั่งของคณะกรรมการควบคุมการ
เรียไรก่อนจึงจะดำเนินการเรียไรได้

มาตรา ๖ การเรียไรดังต่อไปนี้ห้ามมิให้กระทำ

(๑) การเรียไรโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมทรัพย์สินมาใช้เป็นค่าปรับ ค่า
เสียหาย ค่าธรรมเนียม หรือค่าทนายแทนหรือชดเชยแก่จำเลยในคดีอาญา แต่ทั้งนี้ยอม
ไม่หมายความถึงการชดเชยให้ช่วยเหลือกันระหว่างวงศ์ญาติของจำเลย ตามประ
เพณี

(๒) การเรียไรโดยกำหนดเก็บเงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นเป็นอัตราโดยคำนวณ
ตามเกณฑ์ปริมาณสินค้า ผลประโยชน์หรือวัตถุอย่างอื่น

(๓) การเรียไรอันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมทรามแก่ความสงบเรียบร้อย หรือศีล
ธรรมอันดีของประชาชน

(๔) การเรียไรอันอาจเป็นเหตุกระทบกระเทือนอย่างรุนแรง ถึงทางพระราช
ไมตรีต่อรัฐบาลต่างประเทศ

(๕) การเรียไรเพื่อจัดหาเงินทุนให้แก่ต่างประเทศ

มาตรา ๗ การเรียไรในถนนหลวงหรือในที่สาธารณะสถานที่ การเรียไรโดย
โฆษณาด้วยสิ่งพิมพ์ ค่ายวิทยุกระจายเสียง หรือด้วยเครื่องแปลงเสียงก็ติ จะทำได้ต่อ
เมื่อได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ขอความในวรรคก่อนนี้มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) การเรียไรซึ่งมูลนิธิอื่นใดจดทะเบียนแล้ว เป็นผู้จัดทำโดยได้แจ้งความให้
พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบล่วงหน้าเป็นหนังสือแล้ว

(๒) การเรียไรเพื่อกุศลสงเคราะห์ในโอกาสที่บุคคลประชุมกันประกอบศาสนกิจ

(๓) การขายสิ่งของเป็นการเรียไรในงานออกราน หรือในที่นัดประชุมเฉพาะ

แห่ง อันได้จัดให้มีขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผู้ได้รับอนุญาตให้มีการออกงาน หรือผู้
จัดให้มีการนัดประชุม เป็นผู้จัดให้มีขึ้น

มาตรา ๘ ในการขอรับอนุญาตตามความในมาตรา ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจ
สั่งปฏิเสธไม่ออกใบอนุญาตให้ใด แต่ต้องแสดงเหตุผลและแจ้งให้ผูขออนุญาต ทราบ
ภายในกำหนดสิบวันนับแต่วันได้รับคำร้องขอ

ผู้รับคำสั่งปฏิเสธตามวรรคก่อน อาจอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในจัง
หวัดพระนครและธนบุรีต่อคณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งขึ้น ในจังหวัดอื่นต่อคณะ
กรรมการจังหวัดภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำสั่งนั้น คำชี้ขาดของคณะกรรมการ
หรือคณะกรรมการจังหวัดแล้วแต่กรณีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๙ ห้ามมิให้อนุญาตให้บุคคลดังต่อไปนี้ทำการเรียไร

(๑) ผู้เยาว์

(๒) บุคคลผู้มีคำสั่งของศาลแสดงว่าเป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้

ความสามารถ

(๓) บุคคลเป็นโรคซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจ

(๔) บุคคลผู้เคยต้องโทษ-ฐานประทุพร้ายต่อทรัพย์สินตามกฎหมายลักษณะอาญาตั้ง
แต่มาตรา ๒๔๔ ถึงมาตรา ๓๒๐ และพ้นโทษมายังไม่ครบห้าปีหรือบุคคลที่พนักงานเจ้า
หน้าที่เห็นว่ามีอุปนิสัยหรือหลักฐานไม่น่าไว้วางใจให้เป็นผู้ทำการเรียไร

มาตรา ๑๐ ใบอนุญาตที่ออกให้เพื่อการเรียไรในถนนหลวง หรือในสาธารณะ
สถานนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดเขต หรือสถานที่และกำหนดเวลาที่อนุญาตให้ทำ
การเรียไร และกำหนดวันสิ้นอายุแห่งใบอนุญาตไว้ให้ชัดเจนในใบอนุญาตนั้นด้วย

มาตรา ๑๑ บุคคลผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเรียไร ต้องมีใบอนุญาตติดตัวอยู่ใน
ขณะทำการเรียไร และต้องให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลผู้ประสงค์จะเขาสวนเรียไรตรวจดู
เมื่อเจ้าหน้าที่หรือบุคคลนั้นเรียกร้อง

แต่ถ้าการเรียไรใดซึ่งได้รับอนุญาตให้จัดทำประจำที่ ผู้รับอนุญาตคงคิดหรือตั้ง
ใบอนุญาตนั้นไว้ ณ ที่ทำการเรียไรให้เห็นได้โดยชัดเจน

มาตรา ๑๒ ก่อนทำการเรียไร ให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองตั้งแต่ชั้นกรมการ
อำเภอขึ้นไปแจ้งแก่ผู้ถูกเรียไรถึงวัตถุประสงค์และรายละเอียดทั้งหมดแห่งการเรียไร
นั้น ๆ

มาตรา ๑๓ ผู้เรียไรต้องจัดให้มีเอกสารหลักฐานการรับเงินหรือทรัพย์สินอย่าง
อื่นทางผู้บริจาคและทางผู้รับ และเมื่อใดจัดการอย่างใดกับเงิน หรือทรัพย์สินนั้นแล้ว
กองจัดให้มีบัญชีแสดงรายการรับจ่ายปิดประกาศ ณ ที่เปิดเผย

มาตรา ๑๔ การชักชวนให้บริจาคทรัพย์สินในการเรียไร ต้องปราศจากลอบค้า
หรือวิธีการซึ่งผู้ถูกชักชวนพึงเกรงกลัวหรือตกอยู่ภายใต้อิทธิพลใด ๆ

มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการควบคุมการเรียไรคณะหนึ่งประกอบด้วย รัฐมน
ตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลังหรือผู้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงนั้น ๆ จะได้แต่งตั้ง

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการควบคุมการเรียไรมีอำนาจตามมาตรา ๕ และให้
มีหน้าที่

(๑) กำหนดจำนวนเงินอย่างสูงหรือทรัพย์สินอย่างอื่นที่จะพึงให้เรียไรได้ ใน
คราวหนึ่ง ๆ

(๒) วางวิธีการควบคุมทางบัญชี

(๓) กำหนดเงื่อนไขซึ่งผู้เรียไรจะพึงปฏิบัติเพื่อให้การเรียไรเป็นไปโดยความ
เป็นธรรมและสุจริต

มาตรา ๑๗ ผู้ใดกระทำการเรียไรอื่นต้องห้ามตามพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือกระ
ทำการเรียไรซึ่งตามพระราชบัญญัตินี้บัญญัติว่าจะต้องได้รับอนุญาต แต่กระทำได้โดยมิได้

รับอนุญาตก็ดี ผู้นั้นมีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกิน
หนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๘ ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเรียไรผู้ใดกระทำการเรียไร นอกกำหนด
เขตหรือสถานที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือใช้ใบอนุญาตที่สิ้นอายุกระทำการเรียไรก็ดี
หรือกระทำการฝ่าฝืนต่อมาตรา ๑๑ ก็คือ ผู้นั้นมีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินร้อย
บาท

มาตรา ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๕ มีความผิดของระวางโทษจำคุกตั้งแต่
๒ ปี ถึง ๑๐ ปี และปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐ ผู้ใดทำการเรียไรโดยฝ่าฝืนเงื่อนไขตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา
๑๓ มีความผิดของระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี และปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาทหรือทั้ง
จำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๔ หรือข้อกำหนดของคณะกรรมการตาม
มาตรา ๑๖ มีความผิดจำคุกไม่เกิน ๒ ปี และปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
กลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และ
ให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และกิจการอย่างอื่น เพื่อปฏิบัติ
การตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

.....

.....

(ลงชื่อ)	พong สิทธิธรรม	ผู้เสนอ
"	นายอนุสรกรณ์	ผู้รับรอง

(ลงชื่อ)	นายปรุ้ง อภิขณะสมพงษ์	ผู้รับรอง
"	โสภณ สุภธีระ	"
"	ผล แสนสระคี	"
"	อรุณ ทองปัสโชติ	"
"	ป. บุญยะโชติ	"
"	ประจวบ มหาจันทร์	"
"	เนลา เทาลานนท์	"
"	จำลอง	"
"	เชื่อน	"
"	แก้ว สิงหะคเชนทร์	"

นายพอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิก
 ที่มีเกียรติทั้งหลาย ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ฉันได้เสนอตั้งแต่สมัยประชุมคราวก่อน แต่
 วาปีประชุมเสียก่อน ฉันจึงจำเป็นต้องขอความกรุณาทวนสักเล็กน้อย ก็ว่าผู้คดีนี้
 ก็มีหลายท่านที่ไม่ได้นำมาควย จึงจำไม่ได้ว่าผู้เสนอได้เสนออะไรบ้าง ความจริงใน
 การเสนอเพิ่มเติมของเก่าแต่เพียงบางมาตราเท่านั้น ไม่ได้อะไรเปลี่ยนแปลงมาก
 มาก คือหลักการใหญ่ ๆ ก็ได้แก่การควบคุมการเรียไร มาตราที่เพิ่มนั้นคือมาตรา ๕
 มีใจความว่า "การเรียไรซึ่งกระทำเพื่อหรืออ้างว่า กระทำเพื่อราชการหรือองค์การ
 ใด ๆ ผู้เรียไรต้องได้รับอนุญาตจากหรือได้รับคำสั่งของคณะกรรมการควบคุมการเรีย
 ไรก่อนจึงจะดำเนินการเรียไรได้" นั้นมาตราหนึ่ง และมีมาตรา ๑๒ ว่า ก่อนทำการ
 เรียไรให้เจ้าหน้าที่ทำการแจ้งแก่ผู้บริจาดหรือผู้ถูกเรียไรว่าจะเรียไรวัตถุ หรือเงิน
 ทองไปทำอะไรกัน ต่อมากี่มาตรา ๑๓ คือหลักฐานการเรียไร การรับและการจ่าย
 มาตรา ๑๔ ว่าด้วยการชักชวนหรือเรียไรนั้น ไม่ให้ใช้ถ้อยคำหรือวิธีการ ซึ่งผู้ถูกชัก
 ชวนฟังเกรงกลัวหรือตกอยู่ภายใต้อิทธิพลใด ๆ ในการชักชวนนั้น มาตรา ๑๕ ว่า
 กับการให้มีคณะกรรมการควบคุมการเรียไรขึ้น มาตรา ๑๖ ว่าด้วยอำนาจของคณะ

กรรมการควบคุมการเรียไร อันนี้เป็นตัวร่างพระราชบัญญัติ นอกจากนั้นก็มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมโทษซึ่งเป็นไปตามธรรมดาของการเปลี่ยนตัวบท เมื่อเป็นเช่นนี้ ก็เกือบจะไม่มีอะไรที่จะตอกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่าความประสงค์ หรือหลักการนั้นมีอะไรบ้าง ฉะนั้นขอกราบเรียนแต่เพียงเล็กน้อยว่า การเรียไรนั้นเป็นสิ่งจำเป็นอยู่ ไม่ว่าเพื่อประโยชน์ของเอกชนหรือองค์การหรือเพื่อประโยชน์แห่งรัฐแต่ทำให้มีภายในขอบเขตของกฎหมาย เพราะเหตุนี้เองพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พ.ศ. ๒๔๔๐ จึงถูกบัญญัติขึ้นมาให้มีได้ เพื่อป้องกันการทำทุจริตของผู้เรียไรนั้น ถ้าหากพิจารณาด้วยของพระราชบัญญัติเดิมแล้วจะเห็นว่าเรามีการควบคุมผู้เรียไรซึ่งกระทำการเพื่อตนเองเพื่อองค์การบางอย่าง ไม่ใช่เพื่อกิจของรัฐบาลหรือของประเทศชาติส่วนรวม บทบัญญัติทั้งหลายซึ่งบัญญัติไว้ตั้งแต่ปี ๒๔๔๐ นั้น มีข้อความรักกุ่มแนบเนียนดี ป้องกันการทุจริตได้อย่างดี แต่ทว่าขอความที่ฉันขอเพิ่มเติมขึ้นนี้ เป็นข้อความซึ่งควบคุมผู้ทำการเรียไรที่อ้างว่ากระทำเพื่อประโยชน์ของรัฐบาล เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ ที่โลกกล่าวใน ๔ - ๕ มาตรา โลกกล่าวรวมใจความต่อที่ประชุมแล้วนั้น การเรียไรนั้นนอกจากพระราชบัญญัติเฝ้ากล่าวไว้แต่เพียงควบคุมการเรียไรโดยและเพื่อเอกชนและองค์การเอกชนดังใดกราบเรียนแล้วแต่คน ของจึงเปิดไว้สำหรับผู้ทำการเรียไรเพื่อรัฐบาลหรือเพื่อรัฐ โดยเฉพาอย่างยิ่งในเวลาสงครามเช่นนี้ สำหรับข้อเท็จจริงนั้นถ้าหากจะกล่าววาทานผู้แทนราษฎรทุก ๆ จังหวัดไต่ขิ้นไต่ขิ้นเป็นส่วนมากกว่า ราษฎรเวลานี้ถูกเรียไรมากจนเกือบคร่อนนั้นก็คงไม่ผิด แต่ว่าจะให้หาสถิติมาแสดงสนับสนุนคำอภิปรายยอมเป็นสิ่งที่ทำไม่ได้ สำหรับฉันอย่างไรก็ดี ก็เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า ในเวลานี้เป็นเวลาสงคราม รัฐบาลต้องการความช่วยเหลือประเทศชาติ ต้องการความร่วมมือจากราษฎร เพราะเงินงบประมาณมีไม่พอแก่บางสิ่งบางอย่าง จึงจำเป็นต้องเรียไร แต่ว่าการเรียไรนั้นเนื่องจากบทบัญญัติไม่เพียงพอจึงกล่าวแล้วจึงไม่มีช่องทางเปิดไว้สำหรับผู้ทุจริต ความทุจริตยังเกิดขึ้น ความเสียหายก็ตกอยู่แก่ผู้บัญญัติกฎหมายคือสภา ฯ นี้ ผู้บริหารกฎหมายคือรัฐบาล ผู้ใดประโยชน์นั้นคือผู้ทุจริตคนเดียว

ด้วยเหตุผลดังนี้ ฉันจึงกราบเรียนเสนอพระราชบัญญัติที่ประชุม ดังต่อไปนี้

ก็ตามตั้งที่ใดกราบเรียนแล้วว่า บทบัญญัติส่วนมากนั้นเป็นวิธีปฏิบัติ อาจจะคิดว่าทางปฏิบัตินั้นทำไม่ได้ ความจริงนั้นเป็นทางที่ทำได้ เช่นเป็นต้นว่าการเสนอบัญชี การขออนุญาตเหล่านี้เป็นต้น ฉะนั้นอยากจะยกตัวอย่างให้ฟังว่า ความทุจริตมีขึ้นเป็นความจริงมีอยู่ดังนี้ รัฐบาลแนะนำส่งเสริมให้ราษฎรทำสวนครัว ราษฎรอยู่ต่างจังหวัด อยู่ทางตลาด ไม่มีคนไปซื้อเมล็ดผัก เป็นการลำบาก ทางอำเภอจึงแนะนำให้รวบรวมเรียไรเงินมาว่า บ้านละสลึง มาถึงกำนันเพียง ๒๐ สตางค์ ถึงอำเภอเพียง ๑๕ สตางค์ เวลาซากลบเป็นเมล็ดผักมีราคาไม่ถึง ๒ - ๓ สตางค์เช่นนี้รัฐบาลต้องการให้ราษฎรหุ้ตาสว่าง ทางการเรียไรเงินมาซื้อวิทยุ แต่เป็นเวลาหลายปีแล้วไม่ได้วิทยุสักที และเงินนั้นก็ไม่มีใครไปไหน ราษฎรไม่ประสีประสาอะไร ก็ว่ารัฐบาลทำไม่ได้ ความจริงไม่ใช่รัฐบาลทำไม่ได้ คนทำไม่ได้ต่างหาก เช่นนี้เป็นตัวอย่าง จึงหวังว่ารัฐบาลและทนายสมาชิกกองจะเห็นแก่ประโยชน์ของรัฐบาล คงจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา

พล.ท.มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ตามที่ท่านผู้แทนได้เสนอพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรนั้น ในเรื่องนี้ทางรัฐบาลได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ไม่ได้มีข้อผิดแปลกแตกต่างไปจากพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรที่ออกไปครั้งก่อนนั้นอย่างไร นอกจากมีข้อแก้ไขเพิ่มเติมเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เพราะฉะนั้นรัฐบาลเห็นว่าในเรื่องที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ยังเป็นข้อดีของอยู่บาง จึงขอชี้แจงกับท่านผู้เสนอพระราชบัญญัตินี้

เฉพาะอย่างยิ่ง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรนี้เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นผู้รักษาพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้นทางกระทรวงมหาดไทย ก็ได้พยายามที่จะควบคุมการเรียไรเป็นอย่างยิ่ง นอกจากพระราชบัญญัติแล้ว ก็มีกฎกระทรวง นอกจากกฎกระทรวงแล้วยังมีคำสั่งกระทรวงมหาดไทย คำสั่งนี้ได้มีไปหลายครั้งและได้ออกไปเร็ว ๆ นี้เหมือนกัน เพราะฉะนั้น จึงพยายามที่จะให้พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรนี้ให้โดยลัดที่ลุดที่จะได้ อาจจะมีข้อบกพร่อง คือท่านกล่าวว่า เช่นจะใหม่ปลูกผัก คือตามพระราชบัญญัติสวนครัวและเลี้ยงสัตว์นั้นก็มีการเรียไรกันมา โดย

ความสำคัญ และเงินลดยไป ๆ ทุกทีและได้มีจำนวนน้อย ชื่อนี้เป็นข้อเท็จจริง ชอบก
 พร่องอาจจะมี ความทุจริตอาจจะมีก็ได้หรือไม่ก็ได้เป็นปัญหาบรมโบราณมาแล้ว เรา
 ใค้แก้ไขทุกเวลาและพยายามสอดส่องอยู่เสมอที่จะให้การเป็นไปด้วยดี ถึงในเรื่อง
 วิทยุก็เช่นเดียวกัน ความที่ท่านใค้ชี้แจงแล้วนั้น ก็เป็นเรื่องที่เราใค้รับเงินเรียบบาง
 แห่งเพื่อจะฟังวิทยุสาธารณะ และบัดนี้เราจะเห็นแล้วว่า เราหาเครื่องอะไหล่ยาก
 ถ้าหากจะไปแก เครื่องอะไหล่ก็แพง นอกจากนี้แล้วไฟฟ้าก็หาใค้ยาก บางจังหวัดก็
 เลิกไปเพราะมีเครื่องอุปกรณ์ใค้การใช้ไฟฟ้าไม่พอ นอกจากนี้ แบตเตอรี่เล็ก ๆ ส้า
 หรับใค้วิทยุก็หาใค้ใค้ยากและแพงด้วย แต่ถึงกระนั้นก็ค้ทางรัฐบาล ก็ใค้พิจารณาใค้
 เรื่องวิทยุสาธารณะนี้เป็นส่วนสำคัญเหมือนกันที่จะใค้ราษฎรใค้ฟังวิทยุทั่วไป เพราะถึอ
 ว่าเป็นความจำเป็นอย่างยั้งที่ราษฎรทั้งประเทศจะตองรูข่าวสารการ เมืองทั่วไปขณะนั้น
 ใค้การที่จะหาว่าเจ้าหน้าที่จะโกงไปเสียหรือเรียไรเก็บเอาไป ถ้าหากว่า ปรากฏขอ
 เท็จจริงแล้วผู้นั้นก็ใค้รับโทษซึ่งมีอยู่เสมอ ถ้าหากว่า ผู้นั้นทุจริตใค้การเรียไรหรือเก็บ
 เอาเงินเรียไรไปก็ใค้ใค้จัดการฟ้องศาลหรือจัดการลงโทษกันตามวินัยซึ่งท่านก็ทราบอยู่
 แล้ว

นอกจากนี้พระราชบัญญัติการเรียไรความที่ท่านชี้แจงว่า มีเพิ่มมาตราขึ้นหลาย
 มาตรา ถ้าสรุปรวมมาตราต่าง ๆ แล้วก็ใค้ความว่า การควบคุมการเรียไรท่านคอง
 การใค้มีคณะกรรมการขึ้น เช่นมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และการเรียไรก็ค้ควรจะใค้
 รับอนุญาต นอกจากนี้แล้ว ท่านก็ว่าใค้มีบัญญัติควบคุมรับ และจ่ายแก่การเรียไรนั้นด้วย
 เรื่องนี้ทางกระทรวงมหาดไทยก็ใค้มีคำสั่งอยู่แล้ว นอกจากนี้ กฎหมายนี้ยังมีขัค้อยู่บาง
 คีอว่าควบคุมการเรียไรเสียเฉย หมายความว่าใค้การเรียไรจะมีใค้ใค้ แต่การเรียไรนี้
 ทางองคการรัฐบาลบางอยางก็ยังมีใค้การเรียไรอยู่ เช่นสภาอากาศหรือองคการอื่น ๆ
 ซึ่งใค้รับอนุญาตแล้ว ไม่ใช่ใค้ใค้การเรียไรนั้นจะคองทำใค้เสมอไป นอกจากนี้ก็ใค้มี
 ระเบียบของกระทรวงมหาดไทยซึ่งสั่งไปเช่นเดียวกัน เมื่อเป็นพระราชบัญญัติ คำสั่ง
 หรือกฎกระทรวงที่มีอยู่ก็ใค้ควบคุมอยู่ค้แล้ว ทางรัฐบาลใค้พิจารณาแล้วเห็นว่า ความที่

ท่านเสนอมานี้ก็คงจะไม่ผิดแปลกไปกับที่เราได้ควบคุมคืออยู่แล้ว และก็ไม่ได้มีข้อแตกต่างอะไร ทางรัฐบาลก็ได้พยายามควบคุมเป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระทรวงมหาดไทยก็ได้ออกคำสั่งไปทั่วทุกแห่งของกระทรวงมหาดไทยที่มีการเรียไร เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงยังไม่เห็นสมควรที่จะรับหลักการที่จะแก้ไข

นายพช. เทศ กายจนเสริม (ศรีสะเกษ) : เจตนารมณ์ของผู้เสนอนี้ ถ้าเราจะมองให้ซึ่งแล้วมีไคมุ่งหวังจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งโดยเฉพาะ แต่ว่าเหตุเค็ดครอนในการเรียไรนี้ จริงอยู่ตามหลักการทั่ว ๆ ไปนั้นเป็นที่รับรองได้ว่า ถูกต้องตามกฎหมายทั่วไป แต่ว่ากฎหมายที่มีอยู่แล้วนั้นไม่รัดกุมเพียงพอที่จะลงโทษได้ การเสนอกฎหมายอย่างนี้ คือหมายความว่าความที่ผู้เสนอได้แถลงแล้วว่า เราต้องการจะปิดของไหวที่ยังไหวอยู่นั้น เป็นคนว่ามี การเพิ่มโทษหนักบ้าง หรือว่าการขออนุญาตหรือว่า การให้แสดงบัญชีเหล่านี้ เป็นสิ่งที่ช่วยเหลือให้รัดกุมยิ่งขึ้น เพราะเวลานี้ เท่าที่ปรากฏกับผู้แทนราษฎรทั่ว ๆ ไป ย่อมเป็นที่รับรองและคล้าย ๆ ปฏิเสธไม่ไคว่า มีการทุจริตใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่เพื่อการเรียไรและปิดบังเอาเป็นประโยชน์ส่วนตัวเราก็ดทราบอยู่แล้วว่า ราษฎรทั่วไปยังช่วยตัวเองไม่ไค ทั้งรัฐบาลก็ได้รับแรงการศึกษา เพื่อให้ราษฎรอ่านออกเขียนไค ให้เฉลี่ยวนลาคทันคนอะไรพวกนี้ หรือว่ารัฐบาลไคส่งเสริมวัฒนธรรมเหล่านี้ นี้เป็นจุดประสงค์อันหนึ่งที่รัฐบาลมีความประสงค์ ให้ราษฎรลาคในทันทีหรืออ่านกฎหมายออก แต่อย่างไรก็ดี เรื่องความไคของราษฎรนี้ ไม่ใช่เป็นความผิดของราษฎร เป็นความผิดของผู้ให้การศึกษามากอน ลูกที่ตีพ่อแม่ต้องสั่งสอนดี พลเมืองของชาติไคประเทศไคคือต้องรัฐบาลควบคุมคือหรือให้การศึกษาคือ แต่ที่ราษฎรประเทศไทยนั้นเราก็ดทราบอยู่แล้วว่าคล้าย ๆ กับพวกเป็นหมัน คือไม่ไครับการปรับปรุงเพ็งจะมารื้อฟื้นในเมื่อรัฐบาลระบอบประชาธิปไตยขณะนี้ ซึ่งประชาชนทั่วไป ย่อมจะทราบซึ่งในคุณงามความดีของรัฐบาลนี้ แต่ขณะนี้ราษฎรเป็นที่รับรองแล้วว้ายังไม่ทราบจริงอยู่กฎหมายบัญญัติว่าทุกคนจะต้องรู้กฎหมาย ไม่รู้ไม่ไค แต่วิธีทางปฏิบัติไม่จริง ๆ เราเรียนไปแล้วยังไม่รู้ซึ่ง นี้ในทางขอเท็จจริงในทางปฏิบัติ ปัญหายังมีต่อไปว่าหากเพิ่มตามที่ยุเสนอไค เสนอมานี้ในพระราชนบัญญัติควบคุมการเรียไรนี้ผลเสียจะมีอย่างไร

บ้าง เสียหายใหม่หรือเป็นอย่างไร และการควบคุมเรือที่เพิ่มขึ้นนี้ ก็เพียงลงโทษผู้
ทุจริตเท่านั้น ส่วนผู้สุจริตนี้ โทษเลย ทั้งนี้รัฐบาลรับไม่ได้ ก็ยังไม่ทราบว่า
รัฐบาลมีเหตุผลอย่างไร จริงอยู่รัฐบาลสั่งไปแล้วจริง แต่คำสั่งนั้นไม่ใช่กฎหมาย ลง
โทษไม่ได้ ถ้าจับไม่มั่นกันไม่ตายก็ทำไม่ได้ ความยุติธรรมอยู่ที่ศาล ต้องให้ศาลตัดสิน
ว่าความจริงเป็นอย่างไร ความผิดเป็นอย่างไร ฉันทึกไว้ในเรื่องนี้พวกราษฎรก็ตีหรือ
แม่ค้าผู้แทนราษฎรก็ตี การร้องเรียนในทางวินัยนั้น รู้สึกว่าไม่ค่อยจะได้ผล โดยมาก
มักจะร้องเรียนไปทางศาล ฟ้องกันโดยมากอย่างนี้ก็มี ข้อเท็จจริงก็มีปรากฏอยู่บาง
เหมือนกัน อย่างไรก็ตามราษฎรตามส่วนภูมิภาคทั่ว ๆ ไป ที่ห่างไกลจากหตุของรัฐบาล
นั้น เราจะเห็นว่ามีการเรียไรไม่หยุดหย่อน เดียวเรื่องนั้นเรื่องนี้ แม่กระทั่งนักเรียน
สอบไล่ประณบวิบุรณแล้วจะเอาประกาศนียบัตรก็เอาหนึ่งบาทมีข้อเท็จจริงเป็นจำนวน
มากมาย แต่ครั้งผู้แทนราษฎรจะทำอะไรก็ก้าวกายนึกถึงคำพูดที่ว่า เราต้องร่วมมือกัน
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ว่าอะไรก็ตามกันเหล่านี้ ทั้งนี้ถ้าเราทำไปในสิ่งที่ประเทศของ
เรากำลังอยู่ในสถานการณ์อย่างนี้ ถ้าเราทำรุนแรงไปแล้ว เราก็คำนึงถึงสิ่งสำคัญ
คือชาติของเรา เอกราชของเรา เหตุส่วนตัวของเรา อหามองเรามองชาติของเรา
อย่างเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตามการทุจริตก็เจริญตามเรื่อย ๆ แอบอ้างทุกสิ่งทุกอย่าง
การขออนุญาตหรือแสดงบัญชีเหล่านี้ปัญหามีว่าเสียหายอย่างไรหรือไม่ ถ้าหากว่าเรา
บัญชีตัวอย่างนี้ สำหรับความเห็นของฉัน ฉันคิดว่ารัฐบาลควรจะรับเอาไว้ เพราะไม่มี
การเสียหายอะไร คือว่าบัญชีให้รัคกมยิ่งขึ้น การเรียไร การขออนุญาต การแสดง
บัญชีพวกนี้ก็ดีและการเพิ่มโทษก็ควรให้ลำบากขึ้นบ้าง แต่เมื่อจะเรียไรจริง ๆ แล้ว
ฉันคิดว่าคงไม่ยุ่งยากอะไรมากมายนัก ฉะนั้นถ้าหากว่าไม่มีทางเสียหายใด ๆ แล้ว
หวังว่ารัฐบาลคงจะสนใจในเรื่องนี้

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตามที่ท่านผู้
แทนโตกลาวเมื่อกันและท่านเห็นว่าพระราชบัญญัติที่ร่างใหม่ เสนอมานี้รัคกมกว่า และ
ความเป็นจริงทางรัฐบาลก็ได้รักษาพระราชบัญญัตินี้เป็นอย่างดีอยู่แล้วเหมือนกันและ
ถ้าเรามีข้อจำกัดมากเกินไปก็อาจจะกระทบกระเทือนแกองกิจการรัฐบาล ซึ่งจะต้องมี

การเรียโรยอย่างขอความช่วยเหลือนั้นด้วย นอกจากนี้แล้ว ถ้าเราทำไปโดยบังคับบ้าง
 สิ่งบางอย่างแล้วก็จะทำให้องค์การที่ทำโดยสุจริตนั้นได้รับความกระทบกระเทือน ใน
 เรื่องนี้ด้วย การเรียโรยเวลานี้ถึงแม้ว่าจะมีการเรียโรยกันก็จริง แต่ว่าองค์การหนึ่ง
 องค์การใดทำการเรียโรยก็จะต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงมหาดไทยและกรมตำรวจ
 ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมอยู่แล้วเป็นอย่างดี ถ้าหากว่า ผู้ที่เรียโรยนั้นทำการทุจริตอย่าง
 หนึ่งอย่างใดหรือไม่เรียบร้อย หรือว่าสอไปในทางที่ไม่สมควรนั้นเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ได้
 พิจารณาและไม่อนุญาต ถ้าหากว่าผู้นั้นทำการทุจริตก็มีโทษในทางกฎหมายอาญาอยู่แล้ว
 ก็มีโทษตามนั้น เพราะฉะนั้นเมื่อมีโทษตามกฎหมายอาญาแล้ว ในกฎหมายที่เราจะควบคุม
 คุมต่อไปก็ไม่จำเป็นจะควบคุมให้มาก

นอกจากนี้แล้ว ก็มีระเบียบในการควบคุมซึ่งได้จัดแจงไปแล้ว ซึ่งมีหลักฐานทาง
 กระทรวงมหาดไทยได้ออกคำสั่งซึ่งจัดแจงเป็นข้อ ๆ ดังนี้ ได้ออกคำสั่งไปเมื่อวันที่
 ๒๑ มกราคม ๒๔๘๖ คือมีว่า ในเรื่องการเรียโรยนั้น มีหลายคำสั่งที่ออกไปหลายฉบับ
 ควบกัน และฉบับสุดท้ายรวบรวมว่า การเรียโรยจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขให้เคร่งครัด
 คือ

๑. ต้องเป็นการสาธารณประโยชน์และมีโครงการกระทำโดยชัดแจ้ง
๒. กำหนดจำนวนเงินโดยแน่นอนและมีระยะเวลาเริ่มต้น และมีเวลาสิ้นสุดใน
 เวลาเรียโรยนั้น
 ๑. มีหลักฐานการเงิน รับเงิน จ่ายเงินและใบรับเงิน ต้องมีลายมือชื่อของผู้
 รับเงิน และของผู้รับผิดชอบในการที่จะให้มีการเรียโรย เป็นสำคัญทุกราย
 ๔. ต้องนำเงินไปใช้จ่ายในกิจการตามที่ได้รับอนุญาตโดยเฉพาะ
 ๕. ต้องได้รับความเห็นชอบจากข้าหลวงประจำจังหวัดก่อน และเมื่อข้าหลวง
 ประจำจังหวัดอนุญาตแล้ว ต้องรายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบ
 ๖. ห้ามมิให้กระทำโดยวิธีแอบอิง หรืออาศัยการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างใด
 อย่างหนึ่งเป็นอันขาด จะต้องเป็นไปโดยความสมัครใจของผู้บริจาคโดยแท้
 นี้ตามหัวข้อต่าง ๆ ที่กระทรวงมหาดไทยได้แจ้งไปยังจังหวัด เพื่อให้ปฏิบัติโดย

เครงครัด

ในเรื่องนี้มีอยู่แล้ว ถึงแม้จะออกกฎหมายซ้ำไปอีก ก็จะไม่ละเอียดลอออะไร ถ้าหากว่ามีผู้ทุจริตแล้วก็จะคงได้รับโทษตามกฎหมายนั่นเอง เพราะฉะนั้นเมื่อมีหลักฐานเช่นนี้แล้ว รัฐบาลเห็นวาทก็ไม่จำเป็นต้องออกกฎหมายเพิ่มเติมมาอีก

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ฉันมีความเห็นควยตามที่อยู่เสนอใดเสนอมา เพราะว่าเท่าที่เป็นอยู่เวลานั้นราษฎรได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากการเรียกรไ่นี้เป็นอันมาก ความเดือดร้อนของราษฎร ที่เกี่ยวกับการเรียกรไ่นี้ไม่ใช่เพียงจะมีปีนหรือปีทีแล้วมาอยู่แล้วหลายปี เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๔๕ ฉันเคยเสนอร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเรียกรไ่นี้ฉบับหนึ่งมาแล้ว แต่ว่าในการประชุมสมัยนั้นถูกระงับไปโดยไม่ได้เขากระเบียดวาระ ครั้นมาถึง พ.ศ. ๒๔๔๖ นี้ ฉันก็ได้ตั้งกระทู้ถามอีกฉบับหนึ่งเกี่ยวกับการเรียกรไ่นี้ ตั้งแต่เดือนมิถุนายนจนถึงเวลานี้ ก็ยังไม่ได้เขากระเบียดวาระ เวลานี้มีสมาชิกผู้หนึ่งเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นมานั้น ฉันจึงมีความเห็นสอดคล้องของควยในการที่สภา ฯ นี้จะรับหลักการไว้พิจารณา ความเดือดร้อนของราษฎรนั้นมีได้เดือดร้อนควยการเสียสละ การเรียกรไ่นี้เขาเสียสละ เขายอมเสียสละควยการศรัทธา คือความพอใจแล้ว ไม่มีขอเดือดร้อนอะไรเลย แต่ที่เขาเดือดร้อนเวลานี้เดือดร้อนควยเนื่องจากการบังคับ เนื่องจากการวางกฎวางเกณฑ์เหมือนกับภาษีอากร การเรียกรไ่นี้ราษฎรทำเองหรือสมาคมทำการเรียกรไ่นี้หรือพระภิกษุตามวัดวาทำการเรียกรไ่นี้ การเรียกรไ่นี้เหล่านั้นเขาอดความเสียสละโดยความสุจริต เขาของผู้นั้นจะบริจาคคนั้น บริจาคโดยความเสียสละจริง ๆ ศรัทธาเท่าไรก็ได้เท่านั้น ผู้ที่รับไปก็รับไปเท่านั้น ในการเรียกรไ่นี้ของพระภิกษุตามวัดก็ดี ของเอกชนก็ดี ของสมาคมต่าง ๆ ก็ดี ซึ่งไม่ใช่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่แล้ว ราษฎรไม่เดือดร้อน ราษฎรได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากการเรียกรไ่นี้เกิดจากเจ้าหน้าที่ทำการเรียกรไ่นี้ การเรียกรไ่นี้เจ้าหน้าที่เหล่านั้นแหละราษฎรเดือดร้อนอย่างมากมาโดยที่เดียว มีวิธีการต่าง ๆ เช่น การคาตโทษ จะทำโทษอย่างนั้นจะทำโทษอย่างนี้ จะต้องเอาให้ได้ จะเรียกรไ่นี้กี่บาท ๑ บาท มี ๒ สิ่งให้แล้วไม่เอา จะคงเอา ๑ บาทให้ได้ เรียกรไ่นี้ ๒ บาท ให้ ๑ บาท

ไม่เอา จะตองเอา ๒ บาทให้ได้ การที่จะเอาให้ได้มีวิธีต่าง ๆ นานา จะทำโทษ
 บาง จะเกณฑ์แรงบ้าง โดยเฉพาะเวลานี้ทางการเกณฑ์แรงไปทำถนนแนวหน้า เขา
 พยายามขอร้องนี้เป็นอาวุขสำหรับขอเกณฑ์ ให้หรือไม่ให้ ถ้าไม่ให้ จะเอาไปเจียงตุง
 เขาไซแบบนี้ มีวิธีการต่าง ๆ นานา แล้วยังในภาวะคับขันเช่นนี้ นอกจากจะขอเกณฑ์
 ในทางที่เขากลัว เช่นเอาไปทำงานที่สนามรบ ซึ่งเขาตายไปเป็นจำนวนมาก และยัง
 มีวิธีขู่ที่จะประหารชีวิตโดยการยิงเป้า ให้หรือไม่ให้ ถ้าไม่ให้จะยิงเป้า อย่างนี้ก็มี
 วิธีการของเจาหน่าที่มีอยู่อย่างนี้ เป็นวิธีปฏิบัติไม่ใช่เป็นคำสั่ง คำสั่งที่ให้เรียไรนั้นคำ
 ขู่เช่นเหล่านี้ไม่มีเลย เขาฉลาดพอสิ่งที่ไม่ดี สิ่งที่ไม่เห็นว่าไม่เหมาะสม สิ่งที่ไม่เห็นว่าจะมี
 ความผิดเขาไม่เขียนลงไปเลย จะเป็นคำสั่งของข้าหลวงก็ดี เขาไม่เขียน แต่เวลาพูด
 คุยปากเขาตองเอาให้ได้ เขาคำเนินแบบนี้ และการเรียไรนั้นไม่ใช่วาระราษฎรจะไม่
 พอใจเสียทั้งหมดที่เคียวก็หาไม่ เรียไรบางกรณีราษฎรก็พอใจเต็มใจเป็นที่สุด เช่น
 เรียไรช่วยชาติซื้อปืนกลราษฎรพอใจ ยกมือประณอมอิฐฐานว่าคนเกิดมาได้ช่วยชาติเขา
 รู้สึกพอใจมาก เขาปลื้มใจมากที่เขาได้ช่วยชาติ แต่เงินที่เขาช่วยชาติ ไม่ถึงทั้งหมด
 เพราะการเรียไรแบบนี้เงินสู้รับไปนั้นไม่มีใบรับ มาเรียกเอา ๆ เก็บเอา ๆ แล้วยัง
 เขียนควยคืนสอค่า ไปเขียนใหม่ก็ได้ ใบรับที่จะให้เจ้าของถือไว้ไม่มีเลย บางที่ไม่จด
 พอเรียกไปแล้วก็คืนกลับไป กรัวเรือนหนึ่ง ๆ นั้น บางแห่งเอากรัวเรือนละหนึ่งบาท
 บางแห่งเอาสองบาท บางตำบล บางอำเภอเกณฑ์คนที่อายุยี่สิบปีขึ้นไปเอาหนึ่งบาท
 คนที่อายุไม่ถึงยี่สิบปีเอาสิบสตางค์ เงินนั้นไม่ถึงมือรัฐบาลทั้งหมด ไม่ถึงมือราชการ
 หารทั้งหมด ไม่ได้ใจประโยชน์ที่เรียไรมานั้นเลย ราษฎรเสียสละ ราษฎรศรัทธา
 ราษฎรพอใจแล้วแต่ไม่สมประสงค์ของราษฎร นี้ราษฎรไม่พอใจตอนนี้ แล้วยังไม่พอใจ
 ในกาที่ขู่เช่นบังคับต่าง ๆ นานาควย ให้แล้วไม่เอา ไม่เอาตามความสมัครใจ ไม่
 เอาตามความศรัทธาของเขา วางกฎวิธีการบังคับเขา ตองเอาให้ได้ แบบเรียไรไม่
 ในภาษากร ไม่ควรจะบังคับเช่นนั้น ที่ทำเช่นนั้นไม่ได้ทำตามคำสั่ง แยกทำตามคำพูด
 ทางหาก เวลาเมื่อมีเรื่องมีราวรัฐบาลสั่งสอบสวนไป เขาตอบว่าไม่จริงเลย ขอเท็จ
 จริงเป็นอย่างนี้ กฎหมายฉบับนี้ที่สมาชิกเสนอมานี้ ไม่ได้ห้ามการเรียไรโดยเด็ดขาด

เลย มีบางมาตราซึ่งฉันจำไม่ได้ จำได้แต่ทำให้แสดงหลักฐาน ในการเรียไรจะเอา
 เงินเขา การเขียนใบเสร็จแม้ว่าใบเสร็จเป็นตั๋วหนังสือที่พิมพ์เป็นแผ่น ๆ แมตคนจั่ว
 ของใบเสร็จนั้นก็ไม่มีก็ตาม แต่ขอให้มีหลักฐานให้เจ้าของได้รับไว้เป็นหลักฐานบาง
 และยังมีอยู่ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่มีอย่างนี้แล้วอย่างน้อยที่สุด ผู้ทำการเรียไรจะ
 เกรงใจบาง จะเอาไปใช้จ่ายที่อื่นไม่ได้ทีเดียว หากเจ้าของมารองเรียนเขา เขา
 อาจจะไม่แก้ไม่ได้ เขาอาจจะถือไปอย่างนี้ ความคิดที่จะเอาไปใช้ทางอื่นก็อาจจะลด
 น้อยลงไปก็ได้ ตามที่ทางรัฐบาลอ้างคำสั่งเมื่อก่อนนั้น ฉันรู้สึกว่าเป็นบุญคุณของราษฎร
 อย่างยิ่ง แต่หาเจ้าหน้าที่เขาไม่ได้ทำตามนั้น เขาทำคั่งที่ฉันอภิปรายมาแล้ว เมื่อเป็น
 เช่นนี้จึงเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรที่สภา ฯ นี้จะรับหลักการไว้พิจารณาเป็น
 อย่างยิ่ง

ในข้อที่จะสนับสนุนให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ไม่ได้ทำตามคำสั่ง แต่มีวิธีการเรียไร
 ต่าง ๆ ฉันขอประท้วงยกตัวอย่างที่จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งมีมาเป็นอันมากหลายปีมาแล้ว
 และจนเวลานี้ก็มีในยามปกตินั้น เรื่องเรียไร ประเคี้ยวก็เรียไรซื้อสุบน้ำไว้สำหรับกับ
 เพลิงประจำหมู่บ้าน คราวเรือนหนึ่งจะต้องเอาหนึ่งบาท ในตำบลหนึ่ง ๆ มีกี่ครัวเรือน
 ได้เงินเป็นจำนวนเท่าไร เงินไม่น้อยทีเดียว หลักฐานอะไรไม่มีเลย ถ้าไม่ให้ก็ใคร
 การชู้เซ็น ให้ไปแล้ว ๓ - ๔ ปีสุบน้ำค้ำเพลิงไม่มีเลย เงินนั้นไปไหนไม่ทราบราษฎร
 คนหนึ่ง ๆ คนละ ๑ - ๒ บาท จะฟ้องร้องขึ้น ผลของการฟ้องร้องนั้น ได้ผลเพียงไร
 การมาลงโทษฟ้องหาหนายเทียบกับเงินสองบาทที่เขาเอาไปนั้นต่างกันไกล เพราะฉะนั้น
 นั้นราษฎรไม่ฟ้อง ถึงแม้ว่าจะมีบุคคลยอมสละ เสียค่าฟ้อง เสียค่าธรรมเนียมให้ก็ตาม
 ผลยอมสละเพื่อนมาถึงเจ้าของ ฟ้องร้องสำเร็จหรือไม่สำเร็จก็ตามเจ้าหน้าที่ผู้นั้นมีโทษ
 หรือไม่ก็ตาม ราษฎรผู้นั้นจะต้องได้รับความเดือดร้อนภายหลังเป็นอย่างยิ่งทีเดียว - นี้
 พுகถึงการฟ้องร้อง

นอกจากนี้ตัวอย่างในเรื่องนี้แล้ว มีเรื่องเรียไรซื้อวิทยุ เครื่องรับวิทยุไว้ประจำ
 ตำบล เรียไรทุกตำบล อ้างว่าจะซื้อไว้ประจำตำบลทุกตำบล เรียไร ๒ - ๓ ปีแล้ว
 ไม่มีวิทยุสักที เงินไปไหน รัฐบาลก็ไม่ทราบ ราษฎรก็ไม่กล้าพูด ให้แล้วก็ไม่ไป อะ

อะก็มาปรับทุกข์กับคุณแทน ถ้าคุณแทนเขยขึ้นบ้าง จะเสนางานคุณแทน เป็นแบบนี้ ในเวลา
ปกติใช้แบบชู้ ทาเรื่องอะไรต่าง ๆ ครั้นภาวะคับขันเกิดขึ้นก็ใช้แบบชู้ในทางยิงเป้า...

ประธานสภา ฯ รวบรวมคณอัย

นายปรีกข แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ขอประทานคอ เมื่อภาวะคับขันเกิดขึ้น ก็
ใช้แบบชู้ในทางอะไรต่าง ๆ คั้งที่โลกgray เรียบมาแล้ว เช่นนี้มีอยู่เรื่อยมา จนเวลานี้
ฉันขอเรียนให้รัฐบาลทราบว่ามีกรเรียไรแปลก ๆ มีการเกณฑ์แรงงานกร เรียไรรับ
ใหม่ เรียไรแบบบังคับคล้าย ๆ เกณฑ์ราษฎรตัดไม้ไปทำยุ้งข้าวที่บ้านกำนันแล้วเรียไร
ชาวเปลือกกรัวเรือนหนึ่งเอา ๒ กระเชอ บางตำบลเอา ๔ กระเชอเอาไปไว้ที่บ้าน
กำนัน อางว่าเตรียมไวชวยราชการทหารสำหรับเป็นอาหารมา แต่บางตำบลกำนันมี
ยุ้งให้ใส่ก็ใส่ไป บางตำบลไม่มียุ้งให้ใส่ก็มาบอกเจ้าหน้าที่ปลัดอำเภอบ้าง เจ้าหน้าที่
เหล่านั้นเขามีเมียสำหรับชื้อข้าว ไม่โคทำอะไรเอง เมื่อเมียชื้อข้าวกำนันบอกว่าทำอย่าง
ไรเรียไรข้าวแล้วไม่มียุ้งใส่ ปลัดอำเภอก็บอกว่าเมียฉันตั้งจางอยู่ใกล้สถานีแล้ว มา
เอาเงินกับฉัน แล้วเอาเงินนี้รายงานส่งอำเภอที่หลังก็ได้ ในตำบลหนึ่ง ๆ มีกรกรัว
เรือนโคขาวจำนวนเท่าไร ไม่มีบัญชีรับ มีแต่เอาไปให้ ๆ สมมติว่า โคขาวสัก ๔๐
เกวียนเขาบอกว่าเรียไรโค ๑๐ เกวียน จะแปลกอะไรในจำนวน ๑๐ เกวียนนี้แหละ
เอาไปขายให้เมียนายอำเภอหรือปลัดอำเภอสำหรับบรรทุกไปโคจรรถไฟ สมมติว่าเรีย
ไรโค ๔๐ เกวียน บอกว่าราษฎรยากจน เรียไรโค ๑๐ เกวียนเท่านั้น ขายโคเงิน
๕๐๐ บาทแล้วบอกว่าโค ๑๐๐ บาทเท่านั้น นีวิธีกรเป็นอย่างนี้ ราษฎรผู้เต็มอกพูดไม่
ออก แล้วคุณแทนก็เมกจะกล่าเหมือนกัน ถ้าพูดแล้วก็คองระมัดระวังตัว คยางกรจะตัก

ก็ไม่ได้เดือดร้อน ไม่มี

นอกจากเรียไรชาวเปลือกแบบที่วานี้แล้ว เวลานั้นมีเอาไซเบ็ค กรัวเรือนหนึ่ง
ห้อง สองเอาให้โค เอาส่งที่ไทน์ ส่งผู้ใหญ่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านก็แบ่งเอาไวบาง ส่ง
กำนัน กำนันก็แบ่งเอาไวบาง ส่งอำเภอ ๆ ก็แบ่งเอาไวบาง ส่งชาหลวง ๆ ก็คงจะ
เอาไวบางเหมือนกัน

ประธานสภา ฯ รวบรวมคณอัย

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) ขอประทานอีกนิดเดียว นอกจากไข่เป็ดแล้ว มะพร้าวก็ยังมี คราวหนึ่ง ๆ มะพร้าว ๘ ลูก มีแบบต่าง ๆ นานา มีแบบอย่างนี้ ถ้าหากว่ามีใบรับแล้ว ราษฎรไม่เสียค่ายเลย เรียกว่าทำอะไรก็ได้ทำจริง ๆ ขอให้รับตามกฎหมายฉบับนี้ จะเอาอะไร เอามะพร้าว ๘ ลูก เอาข้าวเปลือก ๒ กระเชอ เอาเงินหนึ่งบาท เอาไข่เป็ด ๑๕ ฟอง เขียนลงชื่อผู้รับแล้ว ก็มาทำตามความปรารถนาของราษฎร เขาขอหลักฐานว่าเมื่อคนศรัทธาเสียสละไปแล้ว ขอให้ทำอะไรตามที่ตนเสียสละนั้นจริง ๆ เขาก็ตั้งใจช่วยชาติ ขอให้ช่วยชาติจริง ๆ ราษฎรช่วยราชการทหาร ขอให้ใครช่วยจริง ๆ แล้วราษฎรก็พอใจ ด้วยเหตุนี้ กฎหมายฉบับนี้จึงสมควรอย่างยิ่งที่สภา ฯ จะรับหลักการไว้พิจารณา

พล.ท.มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ตามที่ท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ได้กล่าวในรายละเอียดมากมายถึงวิธีการเรียไรและการบังคับคดีทุกอย่างนั้น ในเรื่องนี้ความเป็นจริงทางรัฐบาล และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงมหาดไทยไม่อยากจะชี้แจงโต้ตอบให้มากมายไปนัก ถ้ามากไปแล้วก็จะเป็นเรื่องซัดใจกัน ความจริงเรื่องของท่านผู้แทนก็มีอยู่เหมือนกัน แต่ว่าไม่อยากจะชี้แจงในที่นี้ให้มากมายในเรื่องที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือว่าเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่า ทำไมเหตุผลที่ทางรัฐบาลเห็นว่าพระราชบัญญัติเดิมนั้นมีข้อบกพร่องอยู่แล้ว และนอกจากนี้แล้วทางรัฐบาลเองและโดยเฉพาะกระทรวงมหาดไทย ได้ออกคำสั่งไปอย่างละเอียดลออที่สุดเท่าที่จะป้องกันมิให้มีการทุจริตกันได้ ถึงแม้เราจะออกกฎหมายเพิ่มเติมอย่างรุนแรงตามที่ท่านผู้เสนอ ๆ มา นั้น ผลก็คงไม่โตเหมือนกัน ถ้าปฏิบัติ ๆ อย่างเหลวแหลกอย่างผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ว่ามา แต่เมื่อเขาปฏิบัติอย่างเหลวแหลกอย่างที่ท่านว่าแล้ว กฎหมายอาญาก็มีอยู่ซึ่งจะฟ้องร้องขอให้ลงโทษได้ แต่จะออกกฎหมายไปให้รุนแรงยิ่งกว่านี้แล้ว เขายังคงปฏิบัติเหลวแหลกอยู่ เช่นนั้นก็คงไม่มีประโยชน์อะไรที่จะออกกฎหมายนี้ไป ถึงให้ท่านออกกฎหมายพิเศษยิ่งกว่านั้นก็ไม่ได้ผลอยู่ที่การปฏิบัติและผลอยู่ที่เราจับได้หรือไม่ได้ เรื่องมีอยู่เท่านี้ เพราะฉะนั้น การออกกฎหมายเช่นนี้ตรงกันข้ามจะไฉนลร้าย เพราะการเรียไรขององค์การที่เป็นการกุศลต้อง

การจะเรียกรักษาความสุจริตและเพื่อประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใด รามฎรก็คงจะยินดี
 เสียสละ แดงไปออกกฎหมายฉบับนี้แล้วฉบับจะไม่ได้อะไรจะทำให้การเรียกรักษา
 สุจริตนั้นลำบากไปเลย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าไปเกิดกระทบกระเทือนขึ้นแล้ว ก็จะทำ
 ให้การเรียกรักษาซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์นั้นไม่ได้ผลสมบูรณ์เหมือนกัน แต่ถ้ามาร
 ออกกฎหมายรุนแรงเช่นนี้ไปถ้าเกิดอะไรผิดขึ้นน้อยก็เกี่ยวไปในทางกฎหมาย นี้รัฐ
 บาลจึงเห็นว่าในการที่ไม่ควรจะให้คนต้องรับโทษรุนแรงเกินไป ในเมื่อพระราชบัญญัติ
 นั้นรักษามันอยู่แล้ว และได้มีคำสั่งกระทรวงออกไปอีก ถ้าหากว่า เรื่องที่เขาปฏิบัติผิด
 บัญญัติคำสั่งนี้ และเกี่ยวไปถึงกฎหมายอาญาซึ่งได้มีอยู่แล้วด้วย ซึ่งจะต้องถูกลงโทษ
 เพราะฉะนั้นจึงไม่จำเป็นจะต้องออกกฎหมายนี้เข้าไป และคำสั่งก็ละเอียดลออดียิ่ง
 กว่ากฎหมายอีก เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ก็มีอยู่เท่านั้น เพราะฉะนั้น กระทรวงมหาดไทย
 พิจารณาเหตุผลเห็นว่า พระราชบัญญัติเดิมก็อยู่แล้ว และยังได้ช่วยกันรักษาอย่างเต็มที่
 แล้ว

ส่วนในกรณีที่ท่านพูดด้วยถ้อยคำอย่างเหลวไหล ฉบับนี้ที่พูดเช่นนี้ มิเป็นการแสดง
 ว่าประเทศไทยเต็มไปด้วยความเหลวไหลกตัญญูกันหมดทั้งนั้นหรือ และรวมทั้งตัวฉัน
 หรือตัวท่านก็อาจจะไม่เต็มใจด้วยกัน ในการที่พูดว่าการเรียกรักษาการบังคับบัญชาเช่นเรีย
 ไรได้แล้วเอาไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว มีการเรียกรักษาบ้านครัวเรือนไม่ว่าผู้ใหญ่เล็ก
 เอาครัวละ ๕ สตางค์ ๑๐ สตางค์ หรือเอาครัวเรือนละบาทสองบาท ฉะนั้นกว่าท่าน
 จะไปถึงชายเขตแดนทางโน้นมากเกินไปถึงกรมัง เพราะจังหวัดสุรินทร์ก็ติดต่อกับ
 ชายเขตแดนอยู่ ท่านเองก็ติดต่อกับทางโน้นมากกว่าเขาได้เคยเรียกรักษา และเก็บภาษี
 ใดๆอย่างไร เพราะฉะนั้นในข้อนี้ฉันอยากจะขอเท็จจริงเหมือนกันในการที่ท่านว่า
 การเรียกรักษาอย่างเหลวไหลเต็มไปด้วยความทุจริตหรือกตัญญูเช่นบังคับเป็นต้น ความ
 จริงการเรียกรักษาฉบับนี้รับจ่าย ลงชื่อในใบรับที่เขามาอุทิศให้ มีระเบียบอยู่ทุกอย่าง
 เขาไม่ปฏิบัติแล้ว ถึงแม้จะออกกฎหมายออกไปอีก ๑๐ ฉบับก็ไม่ได้ผล เพราะฉะนั้น
 เห็นว่าถ้าจะแก้ไขแล้วรับหลักการยกเลิกให้เท่านั้น และบางครั้งออกกฎหมายไปแล้ว
 ก็จะมีผลไม่เกิดขึ้นที่หลังก็ได้ และฉันไม่ขัดข้องในการที่ท่านจะร้องเรียนขึ้นมาขอ

ฉัน ฉันอยากจะทราบข้อเท็จจริงเหมือนกันว่า มีกี่ราย ฉันอยากจะยืนยันเหมือนกันว่า
 เจ้าหน้าที่ในจังหวัดหรืออำเภอทำไมคืออย่างไรบ้าง และฉันจะได้เชิญมาหลวงประจำ
 จังหวัด นายอำเภอมาพบว่ามีขอบกพร่องอย่างไรบ้าง ทำไมคืออย่างไรบ้างหรือมีหลัก
 ฐานอย่างไรบ้าง และฉันรับรองว่าเขาคงไม่เล่นในทางที่จะแกล้งตัวท่าน นอกจาก
 ตัวท่านทำผิดวิสัยธรรมดาบ้าง ทำผิดอย่างอื่นบ้าง นั้นจำเป็นต่องานเจ้าหน้าที่ท้องที่ตัก
 เตือนวากล่าว หรือว่าในการที่ท่านลงล้าไปผิดกฎหมายบ้าง เจ้าหน้าที่ปกครองท้อง
 ที่ตองชี้แจงกันบ้าง พักกันบ้าง เพราะฉะนั้นเจ้าหน้าที่ผิด ฉันเองก็อยากจะเรียนว่า
 ผิดอย่างไร คือเพื่อป้องกันไม่ให้การทุจริตทำผิดเกิดขึ้นได้ ดังในเรื่องที่ว่ากันอยู่
 รุนแรง มีการโกงกันขึ้นทุกหัวระแหงกัน มีเล่ห์เหลี่ยมอะไรต่าง ๆ จึงอยากจะใคร่ขอ
 เท็จจริงด้วย เพราะฉะนั้นในที่สภการพิจารณาพระราชบัญญัติฉันก็ได้ชี้แจงเหตุผลโดย
 ละเอียคว่า ควรรับไม่ควรรับอย่างไร ก็หวังว่าท่านผู้แทนก็คงจะเข้าใจไปบ้าง

ประชาชนสภา ฯ : ฉันคิดว่าเท่าที่ได้อภิปรายกันมาแล้ว ก็น่าจะพิจารณากันได้
 ได้แล้ว

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อบตราชธานี) : คำที่ท่านรัฐมนตรีได้อภิปรายใน
 เบื้องต้นว่า พระราชบัญญัติฉบับนั้นรัฐบาลก็ไม่ขัดข้องนัก ในการที่จะรับหลักการ แต่
 ทว่าเมื่อได้อภิปรายกันไปแล้ว รู้สึกว่ารัฐบาลรับหลักการนั้นอาจจะเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่
 ได้ ฉันคิดว่าถ้าได้อภิปรายกันในเหตุผลที่มีอยู่ในกฎหมาย กับข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติ
 แล้ว บางทีอาจจะทำให้สภา ฯ นี้เข้าใจแจ่มแจ้งยิ่งขึ้นไปบ้าง

ในพระราชบัญญัติฉบับเดิมที่ได้ปรากฏอยู่นั้น ปรากฏว่าเป็นพระราชบัญญัติควบคุม
 ระเบียบไรของเอกชน ไม่ได้เกี่ยวกับการระเบียบไรของทางราชการ ในพระราชบัญญัติ
 เดิมนั้นเราจะเห็นได้ในบทมาตราหนึ่งซึ่งว่าการระเบียบไรในถนนหลวง หรือในสาธารณะ
 สถานที่ การระเบียบไรด้วยการโฆษณาด้วยสิ่งพิมพ์ ด้วยวิทยุกระจายเสียง ด้วยเครื่อง
 เปล่งเสียง จะทำได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งหมายความถึงการ
 ระเบียบไรของเอกชน ส่วนการระเบียบไรซึ่งท่านรัฐมนตรีได้กรณาวานระเบียบการ ซึ่งไม่มี
 ถึงกรมการจังหวัด กรมการอำเภอต่าง ๆ นั้น นั้นไม่อยู่ในความหมายของพระราช

ปัญหาความคุ้มครอง เรียกรไบนั้นเป็นวิธีการคำสั่งซึ่งได้วางไว้ให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติ ในการที่
 เจ้าหน้าที่จะไปเรียกรไบนั้นเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ ในการที่จะออกกฎหมายไปตาม
 ทหารรัฐมนตรีชี้แจงว่า ถ้าออกไปแล้ว ทำให้กระทบกระเทือนถึงบุคคลผู้กระทำการ
 เรียกรไบนั้นความสุจริต เช่นนั้นฉันคิดว่าการเรียกรไบนั้นในทางปฏิบัติที่เป็นอยู่แล้วนั้นบุคคล
 ผู้กระทำการ เรียกรไบนั้นย่อมมีความสุจริตอยู่ด้วยกันเป็นส่วนมาก แต่ทว่าในข้อเท็จจริง
 ทนายแทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์โลกเวลานั้น เป็นข้อเท็จจริงแขนงหนึ่ง ซึ่งเจ้าหน้าที่
 ทางคนใดกระทำให้มิได้เป็นข้อเท็จจริงชนิดเหลวไหลซึ่งไม่ว่าจะรับฟัง ความจริง
 นั้นรับรองได้ว่าข้อเท็จจริงเช่นนั้นได้มีอยู่ แต่ขอเรียนว่าเป็นส่วนน้อย ซึ่งได้มีข้อ
 ที่จริงอยู่ เพราะฉะนั้นวิธีการที่เราจะควบคุมการเรียกรไบนั้น เราควรจะกระทำ
 อยุ่ทั้งในส่วนพนักงานเจ้าหน้าที่และเอกชน ปัญหาในทางเอกชนนั้นเราไม่มีข้อที่
 วิตก เพราะว่าในองค์การศาสนาก็ดี หรือในทางสาธารณูปโภค หรือสาธารณ
 ประโยชน์ และทางกำรสันทองถิ่นก็ดี เจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนได้เสียในการเรียกรไ
 บนั้นกระทำการเรียกรไบนั้นโดยนำใจศรัทธาของราษฎร เพราะอย่างพระออกไปทำการ
 เรียกรไบนั้นเพื่อสร้างศาลาการเปรียญ คุรุประชาบาลหรือคณะกรรมการอำเภอ ออกไปทำ
 การเรียกรไบนั้นเพื่อสร้างโรงเรียนประชาบาลบางแห่งเช่นนั้น ก็กระทำกันด้วยผู้เสีย
 และได้ออกด้วยความเลื่อมใสศรัทธาของตนเอง เพราะฉะนั้น ยลจึงไม่มีการกระทบ
 กระเทือนนัก แต่ข้อเท็จจริงที่ได้รับความกระทบกระเทือนเป็นส่วนมากนั้น ก็คือการ
 เรียกรไบนั้นซึ่งเจ้าหน้าที่บางคนได้ออกระโยชน์ของการเรียกรไบนั้น เป็นบรรดาของ
 ความดีที่จะเลื่อนขึ้นไป เราจะเห็นได้ว่าจากจังหวัดใด ชาวหลวงประจำจังหวัดเรียกรไ
 บนั้นมาก ก็ถือเป็นความดีส่วนหนึ่ง ในจังหวัดหนึ่งถ้านายอำเภอคนใดทำการเรียกรไบนั้น
 มาก ก็ถือเป็นคุณความดีส่วนหนึ่งของนายอำเภอนั้น ซึ่งทั้งนี้ทนายแทนทุกคนก็คงจะรับ
 ทราบว่า ในการเรียกรไบนั้นคราวที่แล้ว ๆ มา ถ้าจังหวัดใดทำการเข้มแข็ง ชาวหลวง
 ประจำจังหวัดก็ได้รับความชมเชย ในอำเภอใดก็ตามมีผู้ใหญ่บ้านทำการเรียกรไบนั้นได้เงิน
 มาก กำนันผู้ใหญ่บ้านก็ย่อมได้รับความชมเชย และปฏิบัติเป็นเช่นนี้จึงทำให้เป็นการ
 นายอำเภอจะทำให้เป็นที่ชอบใจของชาวหลวงประจำจังหวัด หรือปลัดตำบล
 หรือกำนันผู้ใหญ่บ้านจะทำให้เป็นที่ชอบใจของนายอำเภอก็ย่อมมีวิธีใ้ลูกไม่พลิกแพลง

ต่าง ๆ นานา ดังที่ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ได้กล่าวแล้ว. ฉันขอเรียนขอเท็จจริงซึ่ง
 เป็นจริง ในครั้ง พ.ศ. ๒๔๕๓ อำเภอลำทะเมนชัยได้ทำการเรียโรครัวเรือนละ
 บาท ครั้นราษฎรไม่มีให้ราษฎรเหล่านั้นก็ถูกจับไปอำเภอ เมื่อถูกจับไปอำเภอแล้ว ก็ถูก
 ปรับเป็นเงิน ๒ บาทบาง ๔ บาทบาง นี่ราษฎรตำบลตากแดดก็มาหาผู้แทนราษฎร และ
 เสนอให้ผู้แทนราษฎรฟัง ผู้แทนราษฎรสงสัยว่าทำไมจึงมีการปรับกัน ก็สอบสวนขอเท็จ
 จริงแล้วราษฎรก็ยืนยันเช่นนั้น แต่พอคดีมีเพื่อนรับราชการอยู่ในอำเภอนั้น จึงไปสอบสวน
 สอบข้อเท็จจริงกับเสมียนคนนั้น เสมียนคนนั้นได้กล่าวว่า ราษฎรเหล่านั้นได้ถูกจับมาใน
 ฐานไม่ออกเงินเรียโรจริง ๆ แต่ว่าเวลาถูกปรับนั้นก็บอกปรับเพราะไม่ออกเงินเรีย
 โร แต่เวลาลงสารบบความนั้นลงในฐานขัดคำสั่ง ราษฎรก็เข้าใจว่า ตนถูกปรับเพราะ
 ไม่ยอมออกเงินเรียโร ซึ่งในสารบบความนั้นก็ลงในฐานขัดคำสั่ง ดังนี้เป็นคนเมื่อมีการ
 เรียโรกันเสร็จแล้ว นายอำเภอคนนั้นก็ไต่เป็นที่รักยิ่งของชาวล่วงประจำจังหวัด และ
 ได้ย้ายมาเป็นปลัดจังหวัด ซึ่งบัดนี้ย้ายมาเป็นชาวล่วงประจำจังหวัดสุรินทร์แล้ว ขอเท็จ
 จริงก็เกิดขึ้นกับผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ได้กล่าวแล้ว. ฉันขอเรียนว่า ชาราชการทุกคน
 ทุกเหล่าใ้มีความไม่คือยู่บ้าง แต่ทว่าผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ยกขึ้นกล่าวนั้น เป็น
 แต่เพียงมีคนสวนน้อยไต่กระทำเช่นนั้น. ฉันขอปรับความเข้าใจกับท่านรัฐมนตรีอีกครั้ง
 หนึ่งว่า บุคคลที่กระทำเช่นนั้นเป็นส่วนน้อย และเมื่อมีมิใช่เป็นการทุจริตที่ไม่มีหลักฐาน ใน
 การที่เราจะควบคุมการเรียโรฉบับนี้ตามที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจงนั้นฉันเข้าใจว่าจะเข้าใจว่าขอเท็จจริงตามที่ผู้เสนอไต่เสนอขึ้นมา คือผู้เสนอไต่เสนอในร่างมาตรา ๕ นั้นเป็น
 หลักใหญ่ในการที่เราจะควบคุมทีเดียว คือว่าในมาตรา ๕ นั้น ไต่เสนอขอความว่าดังนี้
 การเรียโรซึ่งกระทำเพื่อหรืออ้างว่ากระทำเพื่อราชการหรือองค์การใด ๆ ผู้เรียโร
 ต้องได้รับอนุญาตจากหรือได้รับคำสั่งของคณะกรรมการควบคุมก่อนจึงทำการเรียโร
 ไต่ มาตรานี้ไต่ควบคุมถึงการเรียโรสวนของทางราชการ ซึ่งบัดนี้เราไม่มีกฎหมายควบคุม
 คุม เรามีแต่ระเบียบการของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งฉันขออนุมัติว่าคำสั่งนั้นเป็นคำสั่ง
 ที่ชอบ แต่ทว่าในการที่จะเปิดการเรียโรขึ้นไต่แต่ละแห่งนั้น. ฉันขอเรียนว่าทางจังหวัด
 อาจจะกระทำไปโดยมิได้รับอนุญาตก็ไต่ เช่นเป็นคนที่ถ้าจังหวัดหนึ่ง ประสงค์ที่จะไต่

รับความดีจากผลของการเรียโรนั้นก็เปิดการเรียโรขึ้น เช่นสมมติว่าขอเท็จจริงที่
 หมายแทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์กล่าว เป็นคนว่าเกิดการเรียโรชาวขึ้น จากจังหวัด
 สุรินทร์เช่นนี้ ปัญหาว่าทำไมการเรียโรชาวเพื่อประโยชน์ของราชการทหาร เราควร
 เรียโรทั่วทั้งประเทศ ให้บุคคลทุกหมู่เหล่าได้มีส่วนเฉลี่ยช่วยชาตินั้น แต่เหตุไฉนทำ
 การเรียโรโดยเฉพาะจังหวัดสุรินทร์ เรื่องชาวหรือเรื่องโซเปิดอย่างนี้เป็นต้น ในการ
 เรียโรที่เราได้มีองค์การควบคุมถือหลักมาตรา ๕ เป็นหลักปฏิบัติแล้ว ในการที่ชาหลวง
 ประจำจังหวัดและองค์การหนึ่งขององค์การใดจะเรียโรขึ้นมา พอได้รับอนุมัติจากองค์การ
 ส่วนกลางแล้ว ก็จะทำให้เห็นว่าการเรียโรนั้นได้ทำให้เกิดประโยชน์ต่อชาติบ้านเมือง
 อย่างแท้จริง ในทางเรียโรนั้นฉันขอเรียนว่า บุคคลที่เป็นคนไทยโดยแท้จริงแล้ว เข
 ไม่ปฏิเสธในการที่จะช่วยเหลือบ้านเมืองไม่ว่าในยามปกติหรือในยามคับขัน ในจังหวัด
 บุตรราชธานีของฉันทันครวคักอินโคจีน ได้เรียโรเป็นอย่างมาก ได้เรียโรขึ้นเป็นกลเป็น
 อย่างมาก ดังนี้แสดงให้เห็นว่าราษฎรส่วนมากได้มีความเลื่อมใสศรัทธารัฐบาล ได้มี
 ความไว้วางใจมีความรู้สึกนึกคิดพร้อมที่จะเสียสละเพื่อชาติบ้านเมือง แต่ขอเท็จจริงใน
 ขณะเปิดการเรียโรขึ้นนั้นมีบุคคลส่วนน้อยซึ่งได้ถือโอกาสแอบอิง เพื่อกระทำการทุจริต
 เพราะหาขอเท็จจริงนี้ขออย่าให้ถือว่าเป็นเรื่องที่ไร้สาระ เพราะว่า ในบุคคลไม่ว่า
 ใดคนหนึ่งเหล่าใดแม้แต่ในองค์การของระเบียบการที่เราได้มีการคุ้มครองตักตาม บุคคล
 ก็ย่อมมีการคคโกงทุจริตกันเสมอ ๆ แม้ในระหว่างราชการซึ่งเราถือว่า ข้าราชการ
 ที่สูงก็เคยปรากฏว่าทุจริตต่อหน้าที่ ขอเท็จจริงที่เรียนนี้เป็นแต่เพียงว่า บางครั้งอาจ
 จะเป็นผู้อยู่บ้านก็ได้ ซึ่งผู้อยู่บ้านจังหวัดบุตรราชธานีมี ๒,๐๐๐ คน อาจจะเป็น ๑๐
 คนก็ได้ หรือกำนันซึ่งมีอยู่ ๑๕๖ คน อาจจะเป็น ๒ คน ๓ คนก็ได้ แล้วขอเท็จจริงนี้
 เมื่อได้ปรากฏความเดือดร้อนขึ้น ผู้แทนราษฎรก็ให้ขอเท็จจริงเพื่อทางรัฐบาล จะได้รับ
 ไรพิจารณา แต่หาในการที่เราจะออกกฎหมายฉบับนี้ไปนั้น นอกจากเราจะได้รับการ
 ควบคุมในทางพนักงานเจ้าหน้าที่อย่างมีกรรมการจังหวัด กรรมการอำเภอที่จะเรียโรโดย
 ทั่วอำนาจหน้าที่ที่ตนมีอยู่ไม่เป็นการสม่าเสมอแก่ราษฎรทุกหมู่เหล่า เช่นการเรียโร
 ทั่วกันเป็นเปอร์เซ็นต์โดยขอให้เสียสละรายได้ ๑ วันเท่านั้น เราก็จะมีการควบคุมได้

เพื่อให้เป็นการทั่วถึงกัน ถ้าเราปล่อยให้มีการควบคุมพนักงานเจ้าหน้าที่อาจจะเรีย-
 ไร โดยผลการแล้วก็อาจจะมีการรวบไต่ถามกันจนแล้วก็ไม่มีการเรียนก็อาจจะทำให้เกิดความบก
 พร่องเสียหายเป็นอันมาก ในการหาข้อเท็จจริงมาชี้แจงให้ท่านผู้ใหญ่ทราบนั้น เป็นสิ่งที่
 เราหาได้ยากมาก เพราะว่ารายนามเขาได้มาเล่าข้อเท็จจริง ให้ผู้แทนราษฎรฟัง
 ซึ่งได้สอบสวนทวนพยานหลายครั้งว่า ข้อเท็จจริงเป็นเช่นนั้น แต่ครั้นเมื่อจะเอาจริง
 เอาจริงเขารายการก็ไม่กล้าเพราะกลัวจะได้รับความเคียดแค้น ข้อเคียดแค้นนี้ ฉันขอชี้
 แจงยกตัวอย่างซึ่งเป็นจริงให้สภา ฯ ได้รับทราบ คือว่าอย่างปลัดตำบล ไปตัดพลาญของ
 ราษฎรเป็นการผิดกฎหมายอาญา ครั้นผู้แทนราษฎรได้พยายามติดต่อกับทางรัฐบาลหลาย
 ทาง ก็ไม่เป็นผลจึงได้นำคดีขึ้นสู่ศาล คือคดีระหว่างนายสำเร็จ สุรศรี โจทย์ นาย
 ไมตรี จำเลย ที่ศาลจังหวัดอุบลราชธานี ครั้นราษฎรผู้นั้นฟ้องศาลแล้ว เมื่อกลับถึง
 อำเภอก็ถูกจับพร้อมกับพยาน ๓ คน ในการจับนั้นก็ถูกจับตามกฎหมายฉบับนี้ คือว่าหาว่า
 ทำการเรียไรโดยไม่ได้รับอนุญาต ถูกปรับตามพระราชบัญญัติเคม้นั้น เพียงแต่ว่า ถูกปรับ
 ไม่เกิน ๒๐๐ บาท แต่ตำรวจได้จับเข้าห้องขังซึ่งมีความกว้างไม่เกินกว่า ๑ ตารางวา
 เล็กน้อย และห้ามเยี่ยมตามประกันเป็นเวลา ๘ วัน จึงได้ประกันตัวไป นี่เป็นข้อเท็จ
 จริงซึ่งใครทลลงดูก็กับกรมการอำเภอ และแม่แตกรมการจังหวัดก็ลงดู นี่เป็นความ
 จริงซึ่งคดียังคงค้างอยู่ที่ศาลอุบล แต่อย่างนั้นก็ที่ว่าราษฎรก็คงถูกไต่สวน ส่งมาฟ้องที่อัยการ
 หาว่าผิดพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร แล้วในการที่ราษฎรถูกจับ ก็กัซัง ห้ามเยี่ยม
 ห้ามประกัน เช่นนั้นความเคียดแค้นใคร่มาถามเพียงไหนขอได้โปรดพิจารณาดู เพราะ
 ฉะนั้นข้อเท็จจริงเหล่านี้ฉันขอเรียนว่าในทางจิตวิทยานั้น ถ้ามีโศกาสกัระบายออก แต่
 เอาจริงเอาจริงแล้วก็มีอยู่และมีจริง ๆ ถ้าขึ้นทำ เพราะฉะนั้นถ้าแม้ว่าเราได้มีวิธีการ
 ออกกฎหมายฉบับใหม่โดยมีการควบคุมตั้งกรมการส่วนกลางขึ้น ถ้าใครเรียไรทำเพื่อ
 รัฐ ทำเพื่อสาธารณประโยชน์ตามมาตรา ๕ นั้นแล้ว ก็ส่งหนังสือขออนุญาตมาส่วนกลาง
 แล้วส่วนกลางจะพิจารณาว่า จังหวัดสุรินทร์จะเรียไรชาวเปลือกเป็นการสมควรหรือไม่
 ถ้าสมควรก็อนุมัติไป ในการอนุมัติก็อนุมัติให้ราษฎรทุกหมู่ทุกเหล่าเฉลี่ยรับผิดชอบในการขบ
 ขาคบ้านเมือง แต่ถ้าปล่อยให้จังหวัดหนึ่งทำไปอีกจังหวัดหนึ่งไม่ทำเช่นนั้น ความเคียด

รอนก็อาจจะมิ แต่ที่นี้ถ้าปล่อยให้ทำไปโดยเราไม่มีระเบียบการ ที่จะให้ผู้ใหญ่บ้านซึ่งแก่
รับเงินจากราษฎรให้ทองมีใบเสร็จ มีบัญชีซึ่งอาจจะเปิดเผยได้ หรือถ้าใบเสร็จขาด
ตกบกพร่อง ก็อาจจะพิสูจน์ได้โดยบัญชีเช่นนั้น ถ้าเราไม่ทำเช่นนั้นแล้ว ก็จะปล่อยให้ราษฎร
โหว่ขึ้นซึ่งฉันคิดว่าตามที่ท่านผู้แทนราษฎร ๓ ท่านที่แจ้งนั้น บางทีเราจะช่วยกันปิดของ
โหว่นั้นเสีย ในขณะนี้

ประธานสภา ฯ : หมดเวลาแล้ว

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุปราชธานี) : ขอประทานต่อ ตามข้อเท็จจริงที่ฉัน
ได้เรียนต่อสภา ฯ นี้จึงเห็นได้ว่า การที่เราจะออกกฎหมายฉบับนี้ไป เพื่อเป็นการอุด
ของโหว่ให้รัดกุมนั้น ไม่เป็นสิ่งที่กระทบกระเทือนจิตใจหรือองค์การที่กระทำ โดยสุจริต
เลย ทุก ๆ คนบางคนสุจริตจริงแต่ต้องการให้ไต่ถามเพื่อความคืบหน้าอย่างหนึ่ง ฉันได้
เคยกล่าวเป็นคำพิงเพยเสมอว่า มีข้าราชการบางคนอาศัยเหยียบหลังราษฎร ขึ้นไปสู่
ความดี คือพยายามเร่งเอาให้ไต่ถามเพื่อความดีของตัวเอง ดังที่ฉันได้ยกตัวอย่างให้
ฟังแล้ว คือพยายามเร่งเราให้ไต่ถามเพื่อความดีของตัวเอง เป็นการทำนาของความดี
แต่นั้นมีเป็นส่วนน้อยฉันไม่ไต่ถามเป็นส่วนมาก เพราะว่า บุคคลมีความไม่ดีเป็นส่วน
น้อย ขอไปรคอย่าถือว่าในโลกนี้ไม่มีเสียเลย เพราะว่าบุคคลไม่ว่าชาติใด ศาสนาใด
ที่ใด วรรณะใด ก็ย่อมมีคนโกงคนเลวอยู่ทุกหมู่ทุกเหล่า การที่ให้ข้อเท็จจริงนี้เป็นส่วน
น้อยที่เราเห็นของโหว่ก็มาช่วยกันปิดของโหว่ในขณะนี้ ก็จะทำให้กฎหมายควบคุมการ
เรียไรสมบุรณ์ขึ้น ได้ประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองขึ้น ผู้เสียสละต่อชาติบ้านเมืองนั้น เงิน
ก็จะมาถึงรัฐบาลยิ่งขึ้น ฉันจึงขออวยพรให้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย รับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป

ประธานสภา ฯ : เท่าที่ไต่ถามก็ปรายกันมา เห็นว่าที่ประชุมจะวินิจฉัยได้แล้ว ผู้
ใดเห็นควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยก
มือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๖ คน

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๔ คน

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่ง
กรรมมาธิการอะไร

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ขอเสนอให้ตั้งกรรมมาธิการวิสามัญ
สักแล้วแต่จะเสนอจะเสนอใครบ้าง

ประธานสภา ฯ : ไม่มีผู้ใดคัดค้านในเรื่องที่มีผู้เสนอเมื่อ ก็ถือว่าสภา ฯ นี้ให้
ตั้งกรรมมาธิการวิสามัญ จำนวนกี่นาย

ร.ต.ถึก รัตนพันธ์ (พิทลุง) : ขอเสนอ ๙ นาย

ประธานสภา ฯ : มีผู้เสนอ ๙ นาย มีผู้ใดทักท้วงหรือไม่

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : ในเรื่องจำนวนกรรมมาธิการนี้ ตามที่ได้
ฟังคำชี้แจงของทางรัฐบาลแล้วปรากฏว่าร่างกฎหมายฉบับนั้นยังมีช่องโหว่อยู่มาก เรา
น่าจะได้ประมวลคำสั่งและระเบียบการของท่านลงในนี้ด้วย เมื่อเราตั้งกรรมมาธิการ
จำนวน ๙ คนนั้นยังน้อยอยู่ ขอประธานเสนอเป็น ๑๑ คน

ร.ต.ถึก รัตนพันธ์ (พิทลุง) : ขอดอน

ประธานสภา ฯ : ๙ คนขอดอนแล้ว

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : เมื่อสภา ฯ ได้ตกลงตั้งกรรมมา
ธิการวิสามัญ ๑๑ คนแล้ว ฉันก็ขอเสนอให้ท่านรัฐมนตรีเป็นกรรมมาธิการด้วยคนหนึ่ง

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : ในการตั้งกรรมมาธิการไปพิจารณาากฎ
หมายนี้โดยปกติเรามักจะปรองคองกัน คือฝ่ายรัฐบาลจะตั้งกี่คน ฝ่ายเราจะตั้งไปกี่
คน โดยเฉพาะเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องพิเศษอะไร จึงขอฟังทางฝ่ายรัฐบาลเสียก่อนว่า จะ
เสนอสักกี่ท่าน

พล.ท.มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลขอเสนอ
๕ นาย

ประธานสภา ฯ : ขอเสนอชื่อ

พล.ท.มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลขอเสนอ

พ.อ. เสงี่ยม รามณรงค์ ๒. นายนรกิจ กนิษฐ ๓. นายอัถกรม ศรียากษ์ ๔.

พ.ค.อ. จำเนียร วาสนสมสิทธิ์ ๕. นายโป-ระ สมอาหาร

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) : ขอเสนอ นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง
มีสมาชิกรับรอง

นายเนลา เทวลาภ (ตราด) : ขอเสนอ นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
มีสมาชิกรับรอง

นายเชียร วิบุลากร (สงขลา) : ขอเสนอ นายฟอง สิทธิธรรม
มีสมาชิกรับรอง

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : ขอเสนอ นายเชียร วิบุลากร
มีสมาชิกรับรอง

นายสว่าง สนิทพันธ์ (สุพรรณบุรี) : ขอเสนอ นายสงวน พยุงพงศ์
มีสมาชิกรับรอง

นายโสภณ สุภีระ (ขอนแก่น) : ขอเสนอ นายอุต นิตยสุทธิ
มีสมาชิกรับรอง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : จันตึกกรรมมาชิการงบประมาณ ขอ
ก่อน ขอเสนอ นายจำลอง คาวเรืองแทน

มีสมาชิกรับรอง

เลขาธิการสภา ฯ รายชื่อกรรมมาชิการวิสามันตังนี้ ๑. พ.อ. เสงี่ยม
รามณรงค์ ๒. นายนรกิจ กนิษฐ ๓. นายอัถกรม ศรียากษ์ ๔. พ.ค.อ. จำเนียร
วาสนสมสิทธิ์ ๕. นายโป-ระ สมอาหาร ๖. นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง ๗. นายจำลอง
คาวเรือง ๘. นายฟอง สิทธิธรรม ๙. นายเชียร วิบุลากร ๑๐. ค.สงวน พยุง
พงศ์ ๑๑. ร.ต.อุต นิตยสุทธิ

ประธานสภา ฯ ประมุขคดีภายใน

พล.ท.มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ขอประมุขคดี
ภายใน ๕ วัน

นายฟอง สิทธิธรรม (อบตราชธานี) ฉันทชอบคุณท่านผู้เสนอ ขอถอน
ประธานสภา ฯ เจาของร่างถอนทำไมเล่า แต่รัฐคดีภายใน ๕ วันเมื่อไม่มี
ผู้ใดคัดค้าน ถือว่าที่ประชมนั้นอนุมัติ
ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด และที่ธรณีสงฆ์วัดชัยป่า
คำบลสวนใหญ่ อำเภอหนองบุรี จังหวัดพระนคร ให้แก่กระทรวงการคลัง พุทธศักราช
๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดชัยป่า
คำบลสวนใหญ่ อำเภอหนองบุรี จังหวัดพระนคร ให้แก่กระทรวงการคลัง
พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดชัยป่า คำบลสวนใหญ่ อำเภอหนองบุรี จังหวัด
พระนคร ให้แก่กระทรวงการคลัง

เหตุผล

เนื่องจากกระทรวงมหาดไทยแจ้งว่า ทางราชการจะปลูกสร้างโรงพยาบาล
จิตสันที่อำเภอหนองบุรี จังหวัดพระนคร และได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาร
ิมทรัพย์ เพื่อจัดสร้างโรงพยาบาลโรคจิต จังหวัดหนองบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๑ กับใ
ประกาศตั้งกรรมการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อจัดสร้างโรงพยาบาลโรคจิตดังกล่าว
แล้ว คณะกรรมการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์รายงานว่ ที่วัดชัยป่าแปลงหมายเลขที่ดิน
คำบลสวนใหญ่ อำเภอหนองบุรี จังหวัดพระนคร เนื้อที่ ๑๖,๒๒๐ ตารางเมตร เป็นว
ร้างและที่ธรณีสงฆ์วัดชัยป่าแปลงหมายเลขที่ดิน ๔๐๖ ตำบล อำเภอ จังหวัดเดียวกันเป็น
ที่ ๑๔,๖๔๐ ตารางเมตร ทั้งสองแปลงนี้อยู่ภายในเขตที่กำหนดจะใช้ ในการปลูกสร้าง

โรงพยาบาลโรคจิตด้วย แต่ที่ดินทั้งสองแปลงนี้ มีใ้คงอยู่ภายในเขตพระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ เพื่อจัดสร้างโรงพยาบาลโรคจิต จังหวัดนนทบุรี พุทธศักราช ๒๔๔๑ จึง
ขอให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสองแปลงนี้ให้แก่กระทรวงการคลังเพื่อใช้ราชการต่อไป กระทรวง
ศึกษาธิการได้นำความกราบบเรียนคณะสงฆ์สมเด็จพระสังฆราชแล้ว สมควรออกพระราชบัญญัติ
โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์สองแปลงนี้ให้แก่กระทรวงการคลังต่อไป ตามความใน
มาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พุทธศักราช ๒๔๔๔

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดขี้ป่า ตำบลสวนใหญ่
อำเภอนนทบุรี จังหวัดพระนคร ให้แก่กระทรวงการคลัง
พุทธศักราช ๒๔๔๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดขี้ป่า
ตำบลสวนใหญ่ อำเภอนนทบุรี จังหวัดพระนคร ให้แก่กระทรวงการคลัง

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด และที่
ธรณีสงฆ์วัดขี้ป่า ตำบลสวนใหญ่ อำเภอนนทบุรี จังหวัดพระนคร ให้แก่กระทรวงการ
พุทธศักราช ๒๔๔๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดป่า ตำบลสวนใหญ่ อำเภอหนองปรือ จังหวัดพระนคร มีเนื้อที่ ๑๖,๒๒๐ ตารางเมตร และที่ธรณีสงฆ์วัดป่า ตำบลสวนใหญ่ อำเภอหนองปรือ จังหวัดพระนคร มีเนื้อที่ ๑๔,๖๔๐ ตารางเมตร ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กระทรวงการคลัง

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด และที่ธรณีสงฆ์วัดป่า ตำบลสวนใหญ่ อำเภอหนองปรือ จังหวัดพระนคร ให้แก่กระทรวงการคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๘ เพื่อทางราชการได้ปลูกสร้างโรงพยาบาลโรคจิต ซึ่งคณะสงฆ์ได้อนุมัติแล้ว จึงขอเสนอต่อสภา ฯ เพื่อตราเป็นกฎหมายต่อไป

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ ไม่มีผู้ใดคัดใจ ขอให้ประชุมพิจารณา หากผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ พร้อมเพรียง ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่า ที่ประชุมรับหลักการ ส่งกรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ส่งกรรมาธิการสามัญ

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ ส่งกรรมาธิการสามัญชุดที่ ๑ ประชุมในที่นี้

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประชุมในที่นี้

ใน ๓ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ แปรญัตติภายใน ๓ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ถือว่าที่ประชุม

อนุมัติ

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์วัดเขมาภิรตาราม ตำบลสวนใหญ่ อำเภอนนทบุรี จังหวัดพระนคร ให้แก่กระทรวงการคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์วัดเขมาภิรตาราม ตำบลสวนใหญ่ อำเภอนนทบุรี จังหวัดพระนคร ให้แก่กระทรวงการคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์วัดเขมาภิรตาราม ตำบลสวนใหญ่ อำเภอนนทบุรี จังหวัดพระนคร ให้แก่กระทรวงการคลัง

เหตุผล

เนื่องจากกระทรวงมหาดไทยแจ้งว่า ทางราชการจะปลูกสร้างโรงพยาบาลโรคจิตที่อำเภอนนทบุรี จังหวัดพระนคร และได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อจัดสร้างโรงพยาบาลโรคจิต จังหวัดนนทบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๑ กับได้ประกาศกึ่งกรรมการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อจัดสร้างโรงพยาบาลโรคจิต ดังกล่าวแล้ว กรรมการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์รายงานว่ ที่ธรณีสงฆ์วัดเขมาภิรตาราม แปลงที่ดินเลขที่ดิน ๖๒ ตำบลสวนใหญ่ อำเภอนนทบุรี จังหวัดพระนคร เนื้อที่ ๒๑,๔๖๔ ตารางเมตร อยู่ในแนวเขตที่กำหนดจะใช้ในการปลูกสร้างโรงพยาบาลโรคจิตด้วย

แต่ที่ดินแปลงนี้มีโคอยู่ภายในเขตพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อจัดสร้างโรงพยาบาลโรคจิต จังหวัดนนทบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๑ จึงขอให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแปลงนี้ให้แก่กระทรวงการคลัง เพื่อใช้ราชการต่อไป กระทรวงศึกษาธิการ ได้นำความกราบบังคมทูลขอพระราชทานแล้ว สมควรออกพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งมีแปลงนี้ให้แก่กระทรวงการคลังต่อไป ตามความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พุทธศักราช ๒๔๘๔

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งมีแปลงที่วัดเขมาภิรตาราม ตำบลสวนใหญ่ อำเภอนนทบุรี จังหวัดพระนคร ให้แก่กระทรวงการคลัง

พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่าสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งมีแปลงที่วัดเขมาภิรตาราม ตำบลสวนใหญ่ อำเภอนนทบุรี จังหวัดพระนคร ให้แก่กระทรวงการคลัง

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งมีแปลงที่วัดเขมาภิรตาราม ตำบลสวนใหญ่ อำเภอนนทบุรี จังหวัดพระนคร ให้แก่กระทรวงการคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์วัดเขมาภิรตาราม ตำบลสวนใหญ่ อำเภอนนทบุรี จังหวัดพระนคร มีเนื้อที่ ๒๑,๔๒๔ ตารางเมตร ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กระทรวงการคลัง

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

พล.ต.ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : กระทรวงศึกษาธิการขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์วัดเขมาภิรตาราม ตำบลสวนใหญ่ อำเภอนนทบุรี จังหวัดพระนคร ให้แก่กระทรวงการคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๖ เพื่อทางราชการได้ปลูกสร้างโรงพยาบาลโรคจิต ซึ่งคณะสงฆ์ได้อนุมัติแล้ว ขอเสนอต่อสภา ฯ เพื่อตราเป็นกฎหมายต่อไป

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : ไม่มีผู้ใดคัดใจ ขอให้ประชุมพิจารณา ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ : พร้อมเพรียง ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

พล.ต.ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ส่งกรรมการ

สามัญ

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : ส่งกรรมการสามัญชุดที่ ๑ แปรผู้คดีภายในกี่วัน

พล.ต.ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : แปรผู้คดีภายใน

๓ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาฯ : ประยูรศักดิ์ภายใน ๓ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ถือว่าที่ประชุม
มีอนุมัติ

ขอไปร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดเมืองปอนเหนือ ตำบลเมืองปอน อำเภอ
ขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน ให้แก่คณะกรรมการจังหวัดแม่ฮ่องสอน พุทธศักราช
๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ
โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดเมืองปอนเหนือ ตำบลเมืองปอน อำเภอขุนยวม
จังหวัดแม่ฮ่องสอน ให้แก่คณะกรรมการจังหวัดแม่ฮ่องสอน
พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดเมืองปอนเหนือ ตำบลเมืองปอน อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่
ฮ่องสอน

เหตุผล

เนื่องด้วยคณะกรรมการจังหวัดแม่ฮ่องสอนแจ้งว่า ทางราชการมีความประสงค์
จะสร้างโรงเรียนประชาบาลประจำตำบลเมืองปอนขึ้นหนึ่งหลัง แต่หาที่ดินที่เหมาะสม
ไม่ได้ จึงขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดเมืองปอนเหนือ ตำบลเมืองปอน อำเภอขุนยวม ซึ่งเป็น
วัดร้างไม่ได้อาศัยประโยชน์ในการพระศาสนาแล้ว มีเนื้อที่ ๕,๕๓๗.๕๕ ตารางเมตร มา
เป็นสมบัติของแผนกศึกษาประชาบาลเพื่อใช้เป็นที่ตั้งโรงเรียนประชาบาล กระทรวง
ศึกษาธิการได้นำความเสนอคณะสงฆ์อนุมัติแล้ว จึงสมควรออกพระราชบัญญัติโอนกรรม
สิทธิ์ที่วัดร้างแปลงนี้ให้แก่คณะกรรมการจังหวัดแม่ฮ่องสอนเพื่อใช้ประโยชน์ดังกล่าวต่อไป
ตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พุทธศักราช ๒๔๘๖

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดเมืองปอนเหนือ ตำบลเมืองปอน อำเภอชุนยวม
จังหวัดแม่อองสอน ให้แก่คณะกรรมการจังหวัดแม่อองสอน

พหุศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดเมืองปอนเหนือ ตำบลเมืองปอน อำเภอชุนยวม จังหวัดแม่อองสอน ให้แก่คณะกรรมการจังหวัดแม่อองสอน

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดเมืองปอนเหนือ ตำบลเมืองปอน อำเภอชุนยวม จังหวัดแม่อองสอน ให้แก่คณะกรรมการจังหวัดแม่อองสอน พหุศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดเมืองปอนเหนือ ตำบลเมืองปอน อำเภอชุนยวม จังหวัดแม่อองสอน มีเนื้อที่ ๕,๕๓๗.๕๕ ตารางเมตร ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่คณะกรรมการจังหวัดแม่อองสอน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

พล.ต.ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : กระทรวง
ศึกษาธิการขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินวัดเมืองปอนเหนือ ตำบลเมือง
ปอน อำเภอชนบท จังหวัดแมฮ่องสอน ให้แก่คณะกรรมการจังหวัดแมฮ่องสอน พุทธศั
กราช ๒๕๕๖ เพื่อทางราชการปลูกสร้างโรงเรียนประชาบาล ซึ่งคณะสงฆ์ได้อนุมัติแล้ว
จึงขอเสนอต่อสภา ฯ เพื่อตราเป็นกฎหมายต่อไป

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : ไม่มีผู้ใดคัดค้าน ขอให้ประชุมพิจารณา ท่านผู้ใดเห็นควรรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ให้พิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ : พร้อมเพรียง ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้รับหลัก
การแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

พล.ต.ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ส่งกรรมการ
สามัญ

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : ส่งกรรมการสามัญชุดที่ ๑ แปรผู้คดีภายในกี่วัน

พล.ต.ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : แปรผู้คดีภายใน
ใน ๓ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : แปรผู้คดีภายใน ๓ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ถือว่าที่ประชุม
นี้อนุมัติ

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินวัดคอแพ ตำบลแม่เงา อำเภอชนบท
จังหวัดแมฮ่องสอน ให้แก่คณะกรรมการจังหวัดแมฮ่องสอน พุทธศักราช ๒๕๕๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดค้อแพ ตำบลแม่เงา อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน ให้แก่คณะกรรมการจังหวัดแม่ฮ่องสอน

พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดค้อแพ ตำบลแม่เงา อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน ให้แก่คณะกรรมการจังหวัดแม่ฮ่องสอน

เหตุผล

เนื่องด้วยคณะกรรมการจังหวัดแม่ฮ่องสอนแจ้งว่า ทางราชการมีความประสงค์จะสร้างโรงเรียนประชาบาลประจำตำบลแม่เงาขึ้นหลังหนึ่ง แต่หาที่ดินที่เหมาะสมไม่ได้ จึงขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดค้อแพ ตำบลแม่เงา อำเภอขุนยวม ซึ่งเป็นวัดร้างไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการพระศาสนาแล้ว มีเนื้อที่ ๑,๒๘๗.๕๐ ตารางเมตร มาเป็นสมบัติของแผนกศึกษาประชาบาลเพื่อใช้เป็นที่ตั้งโรงเรียนประชาบาล กระทรวงศึกษาธิการได้นำความเสนอคณะสงฆ์อนุมัติแล้ว จึงสมควรออกพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดร้างแปลงนี้ ให้แก่คณะกรรมการจังหวัดแม่ฮ่องสอนเพื่อไว้ประโยชน์ดังกล่าวต่อไป ตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พุทธศักราช ๒๔๘๔

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดค้อแพ ตำบลแม่เงา อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน ให้แก่คณะกรรมการจังหวัดแม่ฮ่องสอน

พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดค้อแพ ตำบลแม่เงา อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน ให้แก่คณะกรรมการจังหวัดแม่ฮ่องสอน

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดค้อแพ ตำบลแม่เงา อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน ให้แก่คณะกรรมการจังหวัดแม่ฮ่องสอน พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดค้อแพ ตำบลแม่เงา อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีเนื้อที่ ๑,๒๘๗,๕๐ ตารางเมตร ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่คณะกรรมการจังหวัดแม่ฮ่องสอน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดค้อแพ ตำบลแม่เงา อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน ให้แก่คณะกรรมการจังหวัดแม่ฮ่องสอน พุทธศักราช ๒๔๘๖ เพื่อทางราชการปลูกสร้างโรงเรียนประชาบาลซึ่งคณะสงฆ์ได้อนุมัติแล้ว จึงขอเสนอ

สภา ฯ เพื่อตราเป็นกฎหมายต่อไป

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : ไม่มีผู้ใดคัดค้าน ขอให้ประชุมพิจารณา ท่านผู้ใดเห็นควร
ให้หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ : พร้อมเพรียง ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้รับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

พล.ต.ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ส่งกรม

การสามัญ

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : ส่งกรรมการสามัญชุดที่ ๑ แปรญัติภายในกี่วัน

พล.ต.ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : แปรญัติ

ภายใน ๑ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : แปรญัติภายใน ๑ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ถือว่าที่ประ

มณอบัติ

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดคงสวอง ตำบลทะเลชุบศร อำเภอ

เมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล
(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลในกรเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดคงสวอง ตำบลทะเลชุบศร อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัด

ลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดคงสวอง ตำบลทะเลชุบศร อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัด

ลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม

เหตุผล

เนื่องจากคณะกรรมการจังหวัดลพบุรีแจ้งว่า ทางราชการทหารมีความจำเป็นจะ

ปรับปรุงที่ตั้งหน่วยทหารขึ้นเป็นการด่วน เพื่อให้เหมาะสมกับกิจการในหน้าที่และ

สถานการณปัจจุบัน ในการนี้จะไ้สร้างโรงทหารขึ้นใหม่ แต่ในที่คั้นที่จะไ้ใช้ในการปลูก
สร้างนั้นมที่วัดคงสวอง ๑ แปลง เนื้อที่ ๑๐,๓๖๐ ตารางเมตร รวมอยู่ด้วยไม้สะคาก
แก่การที่จะปลูกสร้าง จึงขอใ้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแปลงนี้ใ้แก่กระทรวงกลาโหม เพื่อ
ใ้ราชการทอไป กระทรวงศึกษาธิการ ได้นำเรื่องนั้เสนอคณะสังฆมนตรีพิจารณาแล้ว
ไม่ขัดข้อง จึงสมควรออกพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดแปลงนี้ ใ้แก่กระทรวงกลา
โหมทอไป ตามความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พุทธศักราช ๒๔๔๔

(สำเนา)

๖๖.๕
ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดคงสวอง ตำบลทะเลชุบศร
อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ใ้แก่กระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๔๖

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดคงสวอง ตำบลทะเล
ชุบศร อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ใ้แก่กระทรวงกลาโหม

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ใ้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดคง
สวอง ตำบลทะเลชุบศร อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ใ้แก่กระทรวงกลาโหม
พุทธศักราช ๒๔๔๖"

มาตรา ๒ ใ้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ใ้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดคงสวอง ตำบลทะเลชุบศร อำเภอเมืองลพบุรี

จังหวัดลพบุรี มีเนื้อที่ ๑๐,๗๖๐ ตารางเมตร ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่กระทรวงกลาโหม

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดคงสว่าง ตำบลทะเลชุบศร อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๘๖ เพื่อปรับปรุงที่ตั้งหน่วยทหาร ซึ่งคณะสงฆ์ได้อนุมัติแล้ว

นายเฉลา เตาลานนท์ (ตราด) ความจริงสภา ฯ นี้ก็ไต่ถามร่างพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินของวัดไปหลายแห่งแล้ว แต่พระราชบัญญัติที่ผ่านไปในนั้น ส่วนมากเป็นส่วนของเขตวัด แต่ร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลกำลังเสนอนี้ นั้นได้พิจารณาแล้ว ดูเหมือนเป็นการโอนเขตวัดทั้งหมด สงสัยว่าการโอนวัดไปดังนี้ วัดนั้นก็จำเป็นต้องเลิกและยุบไปหรือจัดสร้างวัดที่ใหม่ขึ้นแทนที่

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องนี้เสนอสังฆมนตรีแล้ว สังฆมนตรีเห็นว่าไม่ขัดต่อประโยชน์ของคณะสงฆ์ประการใด จึงได้อนุมัติ

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ ขอให้ประชุมพิจารณา ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ พร้อมเพรียง เป็นอันวารับหลักการ สงกกรรมการสามัญ

สภาสามัญ

พล.ต.ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ขอส่งกรรมมา
ธิการสามัญ

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ ส่งกรรมมาธิการสามัญชุดที่ ๒ แปรญัตติภายในกี่วัน

พล.ต.ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ขอแปรญัตติ
ภายใน ๓ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ แปรญัตติภายใน ๓ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้านถือว่าที่ประชุม
น้อมนุติ

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดเขาส่ามะลิ้ง ตำบลทะเลชุบศร อำ
เภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดเขาส่ามะลิ้ง ตำบลทะเลชุบศร
อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดเขาส่ามะลิ้ง ตำบลทะเลชุบศร อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัด
ลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม

เหตุผล

เนื่องจากคณะกรรมการจังหวัดลพบุรีแจ้งว่า ทางราชการทหารมีความจำเป็น
จะต้องปรับปรุงที่ตั้งหน่วยทหารขึ้นเป็นการด่วน เพื่อให้เหมาะสมกับกิจการในหน้าที่และ
สถานการณ์ปัจจุบัน ในการนี้จะได้สร้างโรงทหารขึ้นใหม่ แต่ในที่ดินที่จะใช้ในการปลูก
สร้างนี้ มีที่วัดเขาส่ามะลิ้ง ๑ แปลง เนื้อที่ ๕๕,๐๖๔ ตารางเมตร รวมอยู่ด้วย ไม่

สะดวกแก่การที่จะปลูกสร้าง จึงขอให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแปลงนี้ ให้แก่กระทรวงกลา
โหม เพื่อใช้ราชการต่อไป กระทรวงศึกษาธิการได้นำเรื่องนี้ เสนอคณะรัฐมนตรี
พิจารณาแล้ว ไม่ขัดข้อง จึงสมควรออกพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแปลงนี้ ให้แก่
กระทรวงกลาโหมต่อไป ตามความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พุทธ
ศักราช ๒๔๘๔

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินเช่าสามะสิง ตำบลทะเลชุบศร อำเภอเมืองลพบุรี
จังหวัดลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม
พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินเช่าสามะสิง ตำบล
ทะเลชุบศร อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินเช่า
สามะสิง ตำบลทะเลชุบศร อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม
พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดเขาส่ามะดิ่ง ตำบลทะเลชุมพร อำเภอเมือง
ลพบุรี จังหวัดลพบุรี มีเนื้อที่ ๔๔,๐๖๔ ตารางเมตร ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้าย
พระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กระทรวงกลาโหม

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัติ

.....
.....

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : กระทรวง
ศึกษาธิการขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดเขาส่ามะดิ่ง ตำบลทะเล
ชุมพร อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๘๖ เพื่อ
ปรับปรุงที่ตั้งหน่วยทหารซึ่งคณะสงฆ์ได้อนุมัติแล้ว

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : ไม่มีผู้ใดคัดใจ ขอให้ประชุมพิจารณาว่า ท่านผู้ใดเห็น
ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ : พร้อมเพรียง ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้รับหลัก
การแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ส่งกรรมมา
ธิการสามัญ

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : ส่งกรรมการสามัญชุดที่ ๒ แปรญัตติภายในกี่วัน

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : แปรญัตติ
ภายใน ๓ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ แปรญัตติภายใน ๓ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ถือว่าที่ประ
ชุมนี้อนุมัติ
ต่อไปร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดหนองแขม ตำบลท่าแค อำเภ
เมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดหนองแขม
ตำบลท่าแค อำเภเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม

พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดหนองแขม ตำบลท่าแค อำเภเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้
กระทรวงกลาโหม

เหตุผล

เนื่องจากคณะกรรมการจังหวัดลพบุรีแจ้งว่า ทางราชการทหารมีความจำเป็นจะ
ต้องปรับปรุงที่ตั้งหน่วยทหารขึ้นเป็นการด่วน เพื่อให้เหมาะสมกับกิจการในหน้าที่ และ
สถานการณ์ปัจจุบัน ในการนี้จะได้สร้างโรงทหารขึ้นใหม่ แต่ในที่ดินที่จะใช้ในการปลูก
สร้างนั้น มีที่วัดหนองแขม ๑ แปลง เนื้อที่ ๘,๓๐๐ ตารางเมตร รวมอยู่ด้วย ไม่
สะดวกแก่การที่จะปลูกสร้าง จึงขอให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแปลงนี้ ให้แก่กระทรวงกลา
โหม เพื่อใช้ราชการต่อไป กระทรวงศึกษาธิการได้นำเรื่องนี้ เสนอคณะรัฐมนตรี
พิจารณาแล้ว ไม่ขัดข้อง จึงสมควรออกพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดแปลงนี้ ให้แก่
กระทรวงกลาโหมต่อไปตามความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พุทธศก
กราช ๒๔๘๔

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดหนองแขม ตำบลท่าแค อำเภอเมืองลพบุรี
จังหวัดลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดหนองแขม ตำบลท่าแค อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดหนองแขม ตำบลท่าแค อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดหนองแขม ตำบลท่าแค อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี มีเนื้อที่ ๘,๙๐๐ ตารางเมตร ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กระทรวงกลาโหม

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

พล.ต.ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : กระทรวง
ศึกษาธิการ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดหนองแขม ตำบลท่าแค อำ
เภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๘๖ เพื่อปรับ
ปรุงที่ตั้งหน่วยทหารซึ่งคณะสงฆ์ได้อนุมัติแล้ว

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ ขอให้ประชุมพิจารณา ผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ พร้อมเพรียง ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลัก
การแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งกรมการศึกษาสามัญหรือวิสามัญ

พล.ต.ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ส่งกรมอา
ชีวศึกษาสามัญ

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : ส่งกรมการศึกษาสามัญชุดที่ ๒ แปรญัตติภายใน ๓ วัน

พล.ต.ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : แปรญัตติ
ภายใน ๓ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : แปรญัตติภายใน ๓ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ถือว่าที่ประ

มุมน้อมมือ

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดเขาน้ำโจน ตำบล
ท่าแค อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๘๖

ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดเขาน้ำโจน ตำบลท่าแค อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม

พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดเขาน้ำโจน ตำบลท่าแค อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม

เหตุผล

เนื่องจากคณะกรรมการจังหวัดลพบุรีแจ้งว่า ทางราชการทหารมีความจำเป็นต้องปรับปรุงที่ตั้งหน่วยทหารขึ้นเป็นการถาวร เพื่อให้เหมาะสมกับกิจการในหน้าที่และสถานการณ์ปัจจุบัน ในการนี้จะก่อสร้างโรงทหารขึ้นใหม่ แต่ในที่ดินที่จะใช้ในการปลูกสร้างนั้น มีที่วัดเขาน้ำโจน ๑ แปลง เนื้อที่ ๑๑,๙๔๔ ตารางเมตร กับที่ธรณีสงฆ์ของวัดเขาน้ำโจนอีก ๑ แปลง เนื้อที่ ๑๒,๒๗๒ ตารางเมตร รวมอยู่ด้วย ไม่สะดวกแก่การที่จะปลูกสร้าง จึงขอให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้งสองแปลงนี้ ให้แก่กระทรวงกลาโหม เพื่อใช้ราชการต่อไป กระทรวงศึกษาธิการได้นำเรื่องนี้เสนอ คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว ไม่ขัดข้อง จึงสมควรออกพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์สองแปลงนี้ให้แก่กระทรวงกลาโหมต่อไป ตามความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พุทธศักราช ๒๔๘๔

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดเขาน้ำโจน

ตำบลท่าแค อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม

พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด และที่ธรณีสงฆ์วัดเขาน้ำโจน ตำบลท่าแค อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด และที่ธรณีสงฆ์วัดเขาน้ำโจน ตำบลท่าแค อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดเขาน้ำโจน ตำบลท่าแค อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี มีเนื้อที่ ๑๑,๙๔๔ ตารางเมตร และที่ธรณีสงฆ์วัดเขาน้ำโจน ตำบลท่าแค อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี มีเนื้อที่ ๑๒,๒๗๒ ตารางเมตร ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กระทรวงกลาโหม

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : กระทรวง
 ศึกษาธิการขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด และที่ธรณีสงฆ์วัดเขาน้ำโจน
 ตำบลท่าแค อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม พุทธศักราช
 ๒๔๘๖ เพื่อปรับปรุงที่ตั้งหน่วยทหาร ซึ่งคณะสงฆ์ได้อนุมัติแล้ว
 ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : ขอให้ที่ประชุมพิจารณา ผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่งร่าง
 พระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น
 สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ : พร้อมเพรียง ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ รับหลัก
 การแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งกรมการศึกษาสามัญหรือวิสามัญ

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ส่งกรมการ
 การสามัญ
 ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : ส่งกรมการศึกษาสามัญชุดที่ ๒ แปรญัตติกายใน ๓ วัน

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : แปรญัตติกาย
 ใน ๓ วัน
 ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : แปรญัตติกายใน ๓ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ถือว่าที่ประชุม
 นี้้อนุมัติ

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกป็นอก และการนำเข้ามาในราชอาณาจักร
 ซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 ควบคุมการส่งออกป็นอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้าบางอย่าง
 (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ส่งออกไปนอก หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง

เหตุผล

การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร เป็นสิ่งควรต้องเก็บทำนองเดียวกับการออกใบอนุญาต ในเรื่องอื่น ๆ ซึ่งได้มีกฎหมายบัญญัติไว้แล้ว เพื่อใ้ค่าธรรมเนียมมาช่วยค่าใช้จ่าย ในการดำเนินงานควบคุมสินค้า

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกไปนอกและก็นำเข้ามาใน
ราชอาณาจักร ซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกไปนอกและก็นำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกไปนอกและก็นำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกภายนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับควบคุมและออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในอัตราไม่เกินสิบบาท และวางระเบียบการเพื่อปฏิบัติการตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้"

.....

.....

ม.ล. เกษ สนิทวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ในการที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกภายนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง ฉบับที่ ๒ พุทธศักราช ๒๔๘๒ ต่อสภาผู้แทนราษฎร พิจารณารับหลักการ ขอชี้แจงเหตุผลดังนี้ การควบคุมการส่งออกภายนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่งนั้น รัฐบาลได้เริ่มดำเนินการตั้งแต พ.ศ. ๒๔๘๓ และต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตั้งแต่นั้นมา บัดนี้เห็นเป็นการสมควรที่จะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการส่งออกภายนอกราชอาณาจักรและนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งเป็นสิ่งที่ควรต้องเก็บในทำนองเดียวกันออกใบอนุญาตในเรื่องอื่น ซึ่งได้มีกฎหมายบัญญัติไว้แล้วเพื่อลดค่าธรรมเนียมมาช่วยค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานควบคุมสินค้าหลัก การของร่างพระราชบัญญัตินี้ก็คือให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ส่งออกภายนอก หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง ในอัตราไม่เกิน ๑๐ บาทและวางระเบียบการเพื่อปฏิบัติการตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : ไม่มีท่านผู้ใดคิดใจ ขอให้ประชุมพิจารณา ท่านผู้ใดเห็น
ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ : พร้อมเพรียง เป็นอันว่ารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้

ขงกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

ม.ล. เคช สนิทวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : ขอส่งกรรมการ

สามัญ

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : ส่งกรรมการสามัญชุดที่ ๓ แปรญัตติภายในกี่วัน

ม.ล. เคช สนิทวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : แปรญัตติภายใน ๓ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ถือว่าที่ประชุม

กมนตรี

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้

เพลิง (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

เปิดโอกาสให้ผู้มีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง ไว้

ครอบครอง โดยยังมีได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน

วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง มาขอรับใบอนุญาต

เทศมณฑล

เนื่องจากในขณะที่ประเทศชาติตกอยู่ในภาวะคับขันนี้ ไม่มีอาวุธปืนจากต่างประเทศตกเข้ามาจำหน่ายจนเวลาปกติ แต่ปรากฏว่ามีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน อยู่บ้างที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่นำมาชอรับใบอนุญาต เพราะเกรงกลัวความผิดตามกฎหมาย ประกอบกับปรากฏว่ามีคนต่างความบางคนเที่ยวซื้ออาวุธปืน ทั้งที่มีและไม่มีใบอนุญาตโดยให้ราคาแพง ๆ เพื่อนำหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร อันเป็นการบั่นทอนจำนวนอาวุธปืนของพลเมืองไปในตัว ซึ่งทางการได้ดำเนินการเพื่อป้องกันไว้ส่วนหนึ่งแล้ว แต่ส่วนอาวุธปืนที่ยังไม่มีใบอนุญาตนั้น ถ้าไม่เปิดโอกาสให้นำมาชอรับใบอนุญาตจดทะเบียนแล้วย่อมป้องกันได้ยาก จึงเป็นการสมควรจะเปิดโอกาสให้อาวุธปืนเหล่านี้ ได้มีใบอนุญาตเสียเพื่อมิให้ตกไปอยู่ในครอบครองของต่างพวกใดก่าย และการเปิดโอกาสให้นำขึ้นทะเบียนได้นั้นย่อมได้ประโยชน์ในการควบคุม และรู้จำนวนอาวุธปืนที่แน่นอนขึ้น จึงสมควรมีกฎหมายเปิดโอกาสให้นำมาชอรับใบอนุญาตจดทะเบียนได้

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง (ฉบับที่ ๕)

พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรให้บุคคลผู้มีอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน โดยยังมีใครรับใบอนุญาตตามกฎหมาย มีโอกาสชอรับใบอนุญาต ภายในหกเดือนโดยไม่ตอกรับโทษ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอาวูซป็น เครื่องกระสุน
วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใดมีอาวูซป็น และเครื่องกระสุนป็น โดยยังไม่ได้รับใบอนุญาตตาม
พระราชบัญญัติอาวูซป็น เครื่องกระสุนป็น วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง พุทธศักราช
๒๔๘๖ ถ้ายื่นคำขอรับใบอนุญาตเพื่อปฏิบัติการให้ถูกต้องตามกฎหมายก่อนนายทะเบียนอา-
วูซป็นประจำท้องที่ภายในกำหนดหกเดือน นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ
ตามพระราชบัญญัติอาวูซป็น เครื่องกระสุนป็น วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิงพุทธศักราช

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐบาลชรถอน
ออกพระราชบัญญัติอาวูซป็น เครื่องกระสุนป็นวัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง (ฉบับที่ ๕)
พุทธศักราช ๒๔๘๖ โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้ เนื่องจากในขณะที่ประเทศชาติ
อยู่ในภาวะคับขันนี้ไม่มีอาวูซป็นจากต่างประเทศขอเข้ามาจำหน่ายเช่นเวลาปกติแต่
ปรากฏว่ามีอาวูซป็นและเครื่องกระสุนป็นอยู่บางที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่นำมาขอ
ใบอนุญาตเพราะเกรงกลัวความผิดตามกฎหมายประกอบกับปรากฏว่ามีคนคางคาว
บางคนเห็นว้ออาวูซป็น ทั้งที่มีและไม่มีใบอนุญาตโดยให้ราคาแพง ๆ เพื่อนำ หรือส่ง
ไปนอกราชอาณาจักร อันเป็นการบั่นทอนจำนวนอาวูซป็นของพลเมืองไปในตัว ซึ่ง
การได้ดำเนินการเพื่อป้องกันไว้ส่วนหนึ่งแล้วแต่ส่วนอาวูซป็นที่ยังไม่มีใบอนุญาตนั้น
ย่อมเปิดโอกาสให้นำมาขอรับใบอนุญาตจดทะเบียนแล้วขอมป้องกันได้ยาก จึงเป็น

การสมควรจะเปิดโอกาสให้อาวุธรูปเหล่านี้ได้มีใบอนุญาตเสีย เพื่อมิให้ตกไปอยู่ใน
ครอบครองของตางคาวไคงาย และการเปิดโอกาสให้นำขึ้นทะเบียนได้นี้ ย่อมได้ประ
โยชน์ในการควบคุมและรู้จำนวนอาวุธปืนที่แน่นอนขึ้น จึงสมควรมีกฎหมายเปิดโอกาสให้
นำมาขอรับใบอนุญาตจดทะเบียนได้ จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา และรับหลักการไว้
เป็นกฎหมายต่อไป

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี) : ตามหลักการซึ่งรัฐบาลเสนอขึ้น
ฉบับเห็นชอบด้วย แต่ขอเท็จจริงบางอย่างในเหตุผลซึ่งรัฐบาลได้กล่าวไว้ว่า อาวุธรูปที่
รั่วไหลไปตกอยู่ในมือตางคาวนั้นเป็นปัญหาสำคัญ การเปิดโอกาสให้จดทะเบียนอาวุธ
ที่ไม่มีทะเบียนนั้นหากจะเปิดการจดทะเบียนขึ้นนั้นราษฎรจะไม่ได้รับผลสมบูรณ์ เพราะ
เวลานี้คนตางคาวบางคนกำลังกวานซื้อปืนที่ไม่มีทะเบียนทั่วราชอาณาจักร ส่วนที่มี
ทะเบียนแล้วเขาหาโอกาสทำเป็นการคั่งที่รัฐบาลได้ชี้แจงไว้ในเหตุผลนั้น เพราะฉะนั้น
ปัญหาข้อนี้และปืนที่มีทะเบียนก็ไม่มีทะเบียนก็รั่วไหลไปอยู่ในมือคนตางคาวเรื่อย ๆ
ปัญหาข้อเท็จจริง ๒ ประการนี้ กระทรวงมหาดไทยมีนโยบายป้องกันโดยควน อย่างไม่
บางหรือไม่ หรือปล่อยให้มืออยู่อย่างเดิมเช่นนี้

พ.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : หลักการและ
เหตุผลที่กล่าวมาแล้ว ได้ทำการป้องกันอยู่แล้ว แต่เพื่อสะดวกขึ้น จึงได้ให้มาจก
ทะเบียนเสียภายใน ๖ เดือน เพราะฉะนั้นก็เป็นหลักการควบคุมโดยเปิดเผย อีกอย่าง
หนึ่ง

ร.ศ. ถึก รัตนพันธุ์ (พิจิตร) : พระราชบัญญัติฉบับนี้ นับว่ารัฐบาลได้กรม
อย่างดีที่สุดอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นฉันขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว ขอให้พิจารณา ผู้ใดเห็นควรรับหลัก
การแห่งร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาต่อไป ขอให้ไปรคยมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ : พร้อมเพรียง เป็นอันว่ารับหลักการ ส่งกรรมการสมาชิ

การวิสามัญ

พล.ท.มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ขอสงวนกรรมสิทธิ์

การวิสามัญ

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : รัฐบาลขอสงวนกรรมสิทธิ์การวิสามัญ เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ถึง
ที่ประชุมเมื่อวันที่ จำนวนกี่นาย

พล.ท.มังกร-พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : จำนวน ๕ นาย
ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : รัฐบาลขอ ๕ นาย ไม่มีผู้ใดคัดค้าน ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

ข้อ

พล.ท.มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลขอเสนอ

พ.ศ.อ.จำเนียร วาสนสมสิทธิ์ ๒. นายนรกิจ กนิษฐสุต

นายผล แสนสระเกศ (ชอบแก่น) : ฉันทขอเสนอเจาวรทัศน์ ณ ลำพูน
มีสมาชิกรับรอง

นายโสภณ สุทธิระ (ชอบแก่น) : ฉันทขอเสนอนายเจลา เतालานนท์
มีสมาชิกรับรอง

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ฉันทขอเสนอนายถวิล อุดล
มีสมาชิกรับรอง

นายถวิล อุดล (ร้อยเอ็ด) : ขอถอนและขอเสนอนายจำลอง ฯ
มีสมาชิกรับรอง

เลขาธิการสภา ฯ : รายชื่อกรรมการวิสามัญจำนวน ๕ นาย ๑. พ.ศ.อ.

จำเนียร วาสนสมสิทธิ์ ๒. นายนรกิจ กนิษฐสุต ๓. เจาวรทัศน์ ณ ลำพูน ๔. นาย

เจลา เतालานนท์ ๕. นายจำลอง คาวเรือง

ประธานสภา ฯ : แปรญัติติภายในกี่วัน

พล.ท.มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ภายใน ๓ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาฯ : รัฐบาลขอเสนอให้ประจักษ์ภายใน ๓ วัน เมื่อไม่มีผู้คัดค้านถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๐๕ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ผู้ตรวจรายงาน

เสกส เจตสมมา

เปี่ยม บุญะโชติ

ทองดี น กาฬสินธุ์

เชียร วิบุลากร

บุญช่วย ชูทรัพย์

ประจวบ มหาพันธ์

ประเสริฐ ปัทมะสุนทร

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

สุรินทร์ ดีพลากร

สุพันธ์ ชาลัดกมลดิถี

เล็ก จารุณี

ศิริ มนต์ไตรเวศย์

จำรูญ ปิยะปุระ

ตรวจทานแล้ว ๑๒ ก.ย. ๒๔๘๘

เจริญ พันธโร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พลเรือตรี กระแส ประวาทะนาวัน ทรยศเส็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร